

Eu am auzit – Acum însă văd
(Ich habe gehört – jetzt aber sehe ich)
Shreveport, Louisiana, SUA, 27. noiembrie 1965

Este bine că sîntem în seara aceasta iarăși aici. Sîntem mulțumitori că avem din nou prilejul să slujim Domnului. După ce v-am reținut ieri seară așa de mult, nu este bine să vă las să plecați iarăși așa de tîrziu.

Chiar mai înainte l-am ascultat pe un frate de-al nostru care a venit din Indiana. Un vis deosebit l-a frămîntat foarte mult. El nu a fost niciodată în Shreveport. Nu demult el a visat într-o noapte că ar fi venit în Shreveport, dar nu cu mașina lui. El venea în biserica în care predicam eu. El a povestit că după ce am predicat și m-am rugat pentru bolnavi, trebuia să se întîmple ceva. În ziua următoare ar fi venit iarăși. Înfățișarea clădirii i-ar fi fost cunoscută, așa spunea el. Pe partea cealaltă a străzii ar fi fost un auditoriu, dar ei nu au intrat acolo. El a spus: „Era pe partea aceasta într-o clădire care avea zidită o aripă laterală. Clădirea arăta exact ca aceasta.“ Fratele are de multe ori visuri; eu am văzut visurile lui împlinindu-se și știu că sînt adevărate.

El a povestit că în ultima seară aș fi vorbit iarăși și apoi m-aș fi rugat pentru bolnavi. Eu aș fi spus: „Ceva se va întîmpla“, și s-a auzit un tunet. După aceea oamenii ar fi început să strige. După ce a trecut tunetul, așa povestea el, s-ar fi auzit un glas care a început să vorbească. Pe cînd vorbea glasul, slava lui Dumnezeu a venit înăuntru în chip de stîlp de foc prin aceste ferestre. El nu a văzut slava lui Dumnezeu niciodată. El a auzit deja despre aceasta, dar el însuși nu a văzut-o niciodată. El spunea: „Ea a venit prin ferestre și s-a format exact aici deasupra ascultătorilor în lumina care se vede pe fotografie.“ Apoi s-ar fi auzit cuvinte, și eu aș fi stat acolo și aș fi spus: „Acesta este Iehova, Dumnezeu.“

El spunea că a trebuit să se gîndească la ceea ce s-a întîmplat cînd Moise a condus poporul afară din Egipt, și cînd ei spuneau: „Să ne vorbească Moise, nu Dumnezeu, altfel trebuie să murim.“

El povestea mai departe: „Toți au căzut la pămînt, au întins mîinile și strigau.“ Și el ar fi strigat: „Dumnezeul meu și Domnul meu, eu Te iubesc! Eu Te iubesc!“ Atunci l-a scuturat nevasta lui și l-a trezit.

Eu îl văd chiar acum că se duce pe coridor în jos. Este fratele Jackson, un fost predicator metodist. Acest vis l-a emoționat așa de tare, încât a venit aici. El spunea că a fost așa de mirat când a intrat aici, fiindcă totul este exact așa cum a văzut în visul acela. Eu nu știu ce înseamnă aceasta. Domnul mi-o ascunde. Dar ar putea să se întâmple ceva după ce fratele Jackson a visat aceasta. Eu îl cunosc ca un bărbat sincer și un adevărat slujitor a lui Dumnezeu.

Eu știu că el a avut visuri. El a venit cu ele la mine și Domnul mi-a dăruit înțelegerea. Erau întotdeauna perfecte. Odată el a avut un vis în legătură cu mutarea mea în Arizona.

El a fost foarte mișcat. Acum a adus-o și pe nevasta lui. Ea va deveni în scurt timp mamă, de aceea el a putut să călătorească numai cu avionul. El nu avea banii necesari pentru călătorie, dar cineva i-a împrumutat. Totul a parcurs minunat, încât ar putea să se întâmple într-adevăr ceva. Noi nădăjduim aceasta. Noi nu știm ce ne-a pregătit Domnul.

Noi sîntem mulțumitori Domnului că putem trăi chiar în aceste zile, așa de aproape de venirea Domnului Isus. Cum am spus deja mai demult, este timpul cel mai puternic din toată istoria. Vreau să trăiesc pe acest pământ acum, decît în alt timp.

Eu văd aici, în seara aceasta iarăși un prieten bun, fratele Dauch. Azi dimineață l-am amintit în auditoriu. Fratele Dauch împlinește astăzi 93 de ani. Cît de binecuvîntat este el! El și-a dăruit viața lui întregă pentru slava și onoarea lui Dumnezeu. Deci astăzi împlinește 93 de ani! Din toată inima îți dorim ca Domnul să te binecuvînteze, fratele meu. Eu știu că toți din întreaga țară, care ascultă în seara aceasta, îi doresc fratelui Bill Dauch toate cele bune. El este prieten personal cu Oral Roberts și cu mulți alții. El i-a ajutat pe mulți care acum vestesc Evanghelia. El este unul dintre prietenii noștri cei mai buni.

Eu mă bucur că-l văd și pe fratele Mann, care la fel este predicator metodist. El este mîntuit, botezat cu Duhul Sfînt și în Numele lui Isus Hristos. Aici șade el și este unul dintre lucrătorii noștri din Indiana. Fratele Mickerson, unul dintre diaconii noștri din Jeffersonville, unde ascultă și ei în seara aceasta, este lîngă el. Din cîte am înțeles eu, mai este un diacon aici și

anume fratele Wheeler. Eu de fapt încă nu l-am văzut, dar se arată înspre el; și așa îl voi descoperi imediat. Da. El șade acolo în dreapta.

Frate Banks Wood, în caz că asculți în seara aceasta: fratele tău a fost ieri seară aici. Eu l-am văzut pe fratele Lyle, când a ieșit afară. El a fost un martor al lui Iehova. Întreaga lui grupare s-a pocăit. Lyle a fost adus printr-o viziune din partea Domnului.

În ziua aceea el ședea într-o barcă. Cu o zi înainte eu am spus că ceva va reveni la viață. El a fost un martor adevărat al lui Iehova. În dimineața aceea el pescuia, și cum este obiceiul în Kentucky, el avea un cârlig mare de pescuit. Un pește mic l-a înghițit. Cârligul acela i-a scos peștelui toate măruntaiele, și el a aruncat peștișorul iarăși în apă, zicînd: „Micuțule, tu ai respirat pentru ultima dată.“ El a murit și plutea deasupra apei. Vîntul l-a dus printre niște trandafiri de lac.

Cu o zi înainte, am șezut împreună, iar eu am spus: „Duhul Sfînt îmi spune că o ființă mică va fi înviată. Poate că va fi o pisicuță, cînd voi ajunge acasă.“

Cînd fratele Wood, care ascultă și el în seara aceasta, a vrut să scoată niște viermi pentru pești, a venit fiica mea, care acum este o femeie tînără și este logodită cu un soldat înalt, împreună cu prietena ei. Deci, fiecare poate să aibă un animal de casă, de care vrea, dar nici mie și nici unui alt membru al familiei Branham, nu ne plac pisicile. Ea a spus: „Tată, noi am găsit o pisică. Ea a mîncat ceva, poate cineva a vrut să o otrăvească și acum ea este umflată tare. Tată, ea va muri în curînd; nu putem să o punem într-o ladă și să o ținem cîteva zile?“

Eu am spus: „Lăsați-mă să văd pisica.“ Ele au adus pisica. Eu am văzut ce se va întîmpla și le-am dat o ladă. În ziua următoare au fost șapte sau opt pisici mici în ladă. Fiul cel mic, Iosif, a scos una afară, a strîns-o puțin și apoi a căzut. Pisicuța stătea acolo și se zvîrcolea, de aceea a trebuit s-o omorîm.

Eu i-am spus apoi fratelui Lyle: „Poate că această pisică va învia. Noi am văzut doar, pe Domnul nostru făcînd multe minuni.“

Fratele Lyle era încă nou pe acest drum. Duhul Sfînt i-a spus că este căsătorit, ce rele a făcut și alte lucruri. El s-a gîndit că fratele său mi-a povestit aceste lucruri. Dar cînd i s-a spus și i s-a descoperit ce a făcut cu o seară înainte, el a capitulat. Acest lucru era pentru el ceva de necuprins.

Noi am pescuit o noapte întreagă, pînă dimineața, dar am prins numai peștișori mici, dintre care pe unii i-am folosit ca momeală. Dar el a aruncat acest pește mic în apă, care încă mai zvîcnea. Cînd am șezut acolo aproximativ o jumătate de oră, eu am spus: „Frate Lyle, tu lași ca peștii să înghită tot cîrligul pînă în stomac. Tu trebuie să iei sfoara cu momeala și să o arunci. Îndată după ce s-a prins, să nu-l slobozești și să tragi. Tu nu ai voie să-i lași să scape ci trebuie să-l tragi afară cînd ai prins un pește.“

El a spus: „Așa am făcut întotdeauna.“ El avea o sfoară lungă.

În momentul acela am auzit că ceva cobora de pe munte. Se ridicase un vîrtej. El venea în jos și Duhul plutea deasupra bărcii și spunea: „Ridică-te și vorbește acelui pește mort. Spune: ‚Eu îți dau viața înapoi.‘”

Acel pește a stat acolo o jumătate de oră cu măruntaiele scoase. Eu am spus: „Pește mic, Isus Hristos îți dă viața înapoi. Trăiește în Numele lui Isus Hristos.“ Apoi s-a întors cu spatele în sus și s-a afundat cît se poate de repede în apă.

Fratele Lyle, este pe aici pe undeva? Eu te-am văzut ieri seară. Fie că ești aici înăuntru sau afară, ridică-ți mîna ca să te văd. O, da! El este acolo pe podium, în apropierea ferestrei. Acesta este bărbatul; un fost martor al lui Iehova.

El a strigat: „Frate Branham!“ El era așa de surprins, încît a spus: „Este bine că sînt aici, nu-i așa?“ El a întrebat: „Se referă aceasta cumva la mine, fiindcă am spus acestui pește mic ‚Tu ai respirat pentru ultima dată?‘ Are vreo importanță pentru mine?“

Eu am spus: „Nu, nu, este pur și simplu o legitimare.“ El era surprins de aceasta.

În călătoria noastră vedem împlinindu-se astfel de lucruri. Ce trebuie arătat prin aceasta? Eu am mulți copii paralizați pe lista mea de rugăciune și mă rog pentru ei, dar apoi vine o viziune despre un pește mic, care are o lungime de abia 2-3 țoli (50-65 cm). Se părea că cîrligul era cît peștele de mare. Dar aceasta s-a întîmplat, ca să vă arate că Dumnezeu dă atenție și la lucrurile mici.

În ziua aceea, El a folosit puterea Lui ca să blesteme un pom, cu toate că în întreaga țară existau leproși. El s-a uscat. Dar peste tot zăceau oameni care

ar fi avut nevoie de puterea Lui vindecătoare. EL a vrut să arate cu aceasta, că El este Dumnezeu peste tot, fie că acel lucru este mic sau mare sau orice ar fi. EL mai este încă Dumnezeu peste toate lucrurile, peste întreaga creațiune. Noi Îl iubim pe El. EL ne lasă să știm că este interesat și de un pește mic neînsemnat care plutea deja de o jumătate de oră pe apă, că El va vorbi într-o zi Cuvîntul vieții, prin care va aduce viața înapoi în copiii Săi. Și chiar dacă trupul vostru ar fi numai o lingură de cenușă, El va vorbi și noi Îi vom răspunde în ziua aceea. EL este Dumnezeu, care este interesat de toate lucrurile; în tot ce facem, în tot ce spunem. EL este interesat de toate. Noi vrem să ne aplecăm acum capetele:

Înainte de a ne ruga, aș vrea să întreb, dacă este cineva aici în seara aceasta, care se interesează pentru El, dar care nu are un loc rezervat pentru țara cealaltă, în care mergem noi, ca să-L vedem pe El. Voi știți că fără această rezervare nu veți putea intra acolo. Voi încă nu aveți această rezervare, dar ați dori să fiți cuprinși acum în această rugăciune, ca între voi și Dumnezeu să vină totul în ordine? EL va vedea mîna voastră. Dumnezeu să vă dăruiască aceasta.

Tată ceresc, în seara aceasta stăm între cei vii și cei morți. În aceste zile se petrec lucruri tainice. Desigur că sînt tainice. Dar Tu, o Doamne, știi dacă sînt adevărate sau nu. TU ești Judecătorul cel Înalt peste cer și pămînt. Noi spunem aceasta Doamne, ca să-i încurajăm pe oameni, ca ei să fie încurajați prin ceea ce am văzut noi, ca să Te iubească, să creadă în Tine, să-Și slujească Ție și să știe că Tu vezi totul, indiferent cît de mică ar fi o faptă, cît de bun sau cît de rău este ceva. Eu mă rog, o Dumnezeule, ca Tu să binecuvîntezi pe fiecare care și-a ridicat mîna în această seară; și sufletul lor și Duhul prin care au fost îndemnați să-și ridice mîna. Eu Te rog, o Dumnezeule, ca aceasta să fie seara în care ei iau hotărîrea pentru rezervarea țării aceleia de pe partea cealaltă a rîului. Îngăduie aceasta.

Vindecă-i pe bolnavi și pe cei suferinzi, Doamne, aici și în întreaga țară, unde ajunge transmisia telefonică. Binecuvîntează-i și pe toți ceilalți din California pînă în New York, din Canada pînă în Mexico, care încă nu sînt salvați. Îngăduie Doamne, ca fiecare persoană care aude sunetul glasului nostru în seara aceasta, prin prezența Ta dumnezeiască, să fie salvați din păcatele lor și vindecați de bolile lor.

Fratele nostru Jackson a zburat o mie de mile ca să fie prezent aici, fiindcă inima lui a fost mișcată de ceva deosebit. „*Ei vor visa visuri și vor avea vedenii.*“ Scumpule Dumnezeu, Tu mi-ai ascuns ce înseamnă aceasta; eu nu știu. Dar dacă Tu ne vei cerceta Doamne, atunci pregătește inimile noastre pentru cercetarea Ta, ca noi să fim într-o așteptare mare. Noi nu știm, ce vei face. Noi nu știm, dacă ne-ai făgăduit prin acest vis, că o să ne cercetezi. Noi amintim numai aceste lucruri ca să recunoaștem, că Tu ai făgăduit că ne vei cerceta. Noi amintim aceste lucruri, ca să recunoaștem că Tu ai făgăduit că vei cerceta poporul Tău. Noi ne rugăm ca Tu să ni Te faci de cunoscut ca realitate. În Numele Domnului Isus Hristos ne rugăm. Amin.

După ce v-am reținut ieri seară și azi dimineață atîta timp, în seara aceasta sînt puțin cam răgușit. Eu am o perucă pe care o port cînd predic, pe locul unde am chelie. Dar de data aceasta am uitat-o. Curentul de la geamuri cauzează răgușeala mea. Mai demult, pentru acest lucru trebuia să întrerup adunările, dar de cînd am peruca, nu mai am nici o supărare și pot să continui. Dar de data aceasta am uitat-o și simt imediat aceasta. De aceea, aș fi mulțumitor pentru rugăciunile voastre. În fiecare zi am două servicii. Voi știți că se observă cînd ai lăsat deja multe mile în urmă.

Vouă din California, Arizona și în întreaga țară, vă trimitem la toți salutări. Fratele Leo și gruparea lui care așteaptă acolo în Prescott venirea Domnului, și toți din ținutul Phoenix, sînt invitați să vină de azi într-o săptămîină, la întrunirea din Yuma. Biletele de intrare sînt deja toate vîndute. Ei au trebuit să ia un auditoriu mai mare, fiindcă nu au avut locuri pentru toți oamenii. De aceea veniți din timp, ca să puteți să mai intrați. De acolo plecăm luni, sau eventual duminică seara, la Los Angeles. Și acolo vă așteptăm pe toți. Binecuvîntarea cea bogată a lui Dumnezeu să se odihnească peste voi toți.

Vouă celor din New York, Ohio și din alte locuri diferite, aș vrea să vă comunic că în curînd voi ține în capelă predica: „Urma șarpelui.“ Este vorba despre animalul acela de la început și de la sfîrșit. Billy vă va trimite informațiile necesare. Eu voi vorbi despre aceasta în capelă, fiindcă va dura cel puțin patru ore.

Acum aș vrea ca voi cei de aici, și oriunde sînteți, să deschideți împreună cu mine cartea lui Iov. Este așa de neobișnuit ca să ții o predică din cartea aceasta, dar aș vrea foarte simplu să vă prezint cîteva notițe de aici.

Mîine dimineață va avea loc în capela aceasta un servici de școală duminicală. Noi începem la ora 9. 30. Eu am această prioritate de a vorbi mîine iarăși aici. Dacă Domnul voiește, aș vrea să vorbesc despre tema în care m-am adîncit în după masa aceasta, căci aș vrea să vă arăt, că există numai un singur loc unde Dumnezeu îl întîlnește pe închinător.

Pentru mîine seară mi-ar face plăcere, să pot ține un servici de vindecare. Aș dori să am un servici de vindecare ca pe timpuri. Dacă voiește Domnul, voi vorbi despre tema care m-a speriast astăzi. Fratele Moore, unii dintre frații mei iubiți și eu, am vorbit împreună și cercetam Scriptura. Este minunat, de-a fi cu acești frați împreună, ca pe timpuri. El a spus: „Știi tu frate Branham, dintre toate predicile pe care le-ai ținut aici în Shreveport, predica *'Mielul și porumbelul'*, a fost una dintre cele mai bune mesaje.“ El a spus: „Cît te-ai străduit astăzi cu mesajul acesta, dar așa cum a fost acela de atunci, nu vei mai putea aduce vreodată.“

„Dacă greșesc aceasta, atunci greșesc mesajul meu.“

Din dragoste a murit Mielul meu scump.

Sîngele Tău prețios nu va pierde puterea Lui
pînă cînd Biserica mîntuită a lui Dumnezeu
va fi salvată și nu va mai păcătui.

De cînd am văzut prin credință acest rîu
care a curs din rănile Tale,
dragostea mîntuitoare este tema mea,
și ea va rămîne pînă voi muri.

Dacă este voia lui Dumnezeu, aș vrea să vorbesc mîine seară despre tema *'Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada.'* Domnul a coborît jos pe aripile unui porumbel. Dacă voiește Domnul, aceasta va fi tema mea pentru mîine seară, în caz că vocea mea nu va mai fi răgușită. Rugați-vă pentru noi.

După aceea aș vrea să țin o adunare de rugăciune, cum am avut la început; fără darul de deosebire. Noi îi vom da la fiecare care dorește să ne rugăm pentru el, un bilet de rugăciune. Voi trebuie să aveți un bilet de rugăciune. De aceea să fiți mai devreme aici, ca Billy să vă poată da un bilet. Țineți rîndul. Dacă nu faceți aceasta, oamenii vin încă o dată, și încă o dată, și încă o dată,

încît rîndul nu mai are sfîrșit. Fiecare poate să primească un bilet. Eu aș vrea ca fratele Jock să stea lîngă mine în timpul rugăciunii, cum ai făcut înainte, și ca fratele Brown să aducă oamenii la mine, în locul lui Billy Paul. Aș vrea să am un rînd de rugăciune ca pe timpuri, și ne vom ruga așa cum am făcut-o cu ani în urmă.

Eu mă bucur că mai avem un colaborator cu noi. Cînd m-am uitat în jur, l-am văzut pe fratele Gordon Lindsay. El este un frate din timpurile vechi. Cu ani în urmă, el a fost aici și a făcut un lucru mare, cînd a tipărit pentru noi. Chiar acum tipărește cartea mea: „Cele șapte epoci.“ Noi sperăm că și „Cele șapte peceti“ vor fi gata în curînd pentru tipărit. Dacă el o va mai citi o dată înainte de-a o tipări, vom avea o discuție teologică. Eu văd aceasta apropiindu-se de mine. Dar el știe că eu nu sînt un teolog.

Noi sîntem în așteptarea serii de mîine. Dacă și mîine seară ești aici, frate Lindsay, atunci vino la noi pe platformă și ia parte la acest servici de rugăciune.

Cîți ar vrea să-i vadă pe acești bărbați de pe timpuri și să aducă oamenii la ei? Aceasta este bine. Deci aduceți-i mîine seară aici pe bolnavi și pe cei suferinzi.

Noi vrem să deschidem acum la Iov cap. 42 și să citim primele 6 versete. Aceste versete sînt foarte ciudate. Frate Ted Dudley din Phoenix, în caz că ascuți în seara aceasta, îți mai amintești că noi am vorbit despre tema aceasta cu două săptămîni în urmă? Eu ți-am spus: „Într-o zi textul acesta va fi tema mea.“ În seara aceasta vreau să vorbesc din acest text.

Iov a răspuns Domnului, și a zis: „Știu că Tu poți totul, și că nimic nu poate sta împotriva gîndurilor Tale.“ „Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?“ „Da, am vorbit fără să le înțeleg, de minuni, care sînt mai pe sus de mine și pe care nu le pricep.“ „Ascultă-Mă și voi vorbi; te voi întreba, și mă vei învăța.“ „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar ochiul meu Te-a văzut acum. De aceea mi-e scîrbă de mine și mă pocăiesc în țărîină și cenușă.““

Aș vrea să iau textul din versetul 5: „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut.“

Domnul să binecuvînteze Cuvîntul Său.

Noi vrem să observăm puțin viața lui Iov. Iov a fost un prooroc. El a fost un bărbat, care a trăit înainte de a fi scrisă Biblia. Despre cartea lui Iov se presupune că este una dintre cele mai vechi scrieri ale Bibliei, se spune că este scrisă încă înainte de prima carte a lui Moise. Iov, acest mare luptător și prooroc, a fost în timpul lui un bărbat puternic. Fără îndoială că el a fost crescut așa, încât a slujit Domnului toată viața lui. El a dus o astfel de viață, încât toți oamenii au avut respect pentru el.

Dar a venit apoi timpul în care el, cum se spune câteodată, „a fost ispitit de Domnul“. Dar așa vrea să folosesc cuvântul „încercat de Domnul“. Într-adevăr, fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie să fie întâi încercat, trebuie să fie testat și crescut. Dacă examenul devine mai greu și noi ne gândim că ar fi prea greu și nu mai vrem să ascultăm, atunci, așa spune El, sîntem „copii răzvrătiți și nu copii a lui Dumnezeu.“ Căci nu există nimic ce ar putea să-l despartă pe un copil adevărat și născut din nou al lui Dumnezeu, de Tatăl său, fiindcă este o parte din El. Nu puteți tăgădui aceasta, cum nu vă puteți tăgădui pe voi înșivă. Voi ați trăit evenimentul, voi ați fost învățați și încercați.

Fiindcă acest bărbat a fost un prooroc, el a avut acces la harul lui Dumnezeu. Iov nu a avut Biblie, pe care ar fi putut-o citi. Biblia nu era atunci încă scrisă, dar el a avut acces la Dumnezeu prin viziuni, prin descoperire. Aceasta a fost încă înainte de a fi scrisă Biblia.

Dacă observăm viața lui, constatăm, că Dumnezeu l-a binecuvîntat și l-a făcut un bărbat însemnat. Fiecare îl respecta pentru înțelepciunea lui. Prin inspirația care i-a fost dată de Dumnezeu, era foarte clar dovedit că el a fost un slujitor al lui Dumnezeu. De aceea au venit oamenii din toate părțile, ca să-l asculte. Atunci a început satana, ca să -l pîrască pe acest bărbat. Exact aceasta face el cu fiecare slujitor a lui Dumnezeu. Satana se prezintă întotdeauna, ca să învinuiască de tot felul de lucruri.

Noi constatăm că el a avut în viața lui încercări, dar și o credință mare. Și Isus a indicat după viața aceasta pămîntească, răbdarea lui Iov. Iacov scrie în cap. 5, 11: „Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov.“ Credința așteaptă în răbdare, pînă cînd se împlinește Cuvîntul făgăduit.

Noi vedem, prin ce fel de examene și suferințe a trebuit să treacă Iov. El avea o familie frumoasă – dar i-a fost luată. El era sănătos – dar i-a fost luată

sănătatea. Tot ce a posedat în viața lui, i-a fost luat. El s-a așezat pe o grămadă de cenușă, a luat un ciob și și-a șters puroiul. Chiar și nevasta lui vorbea împotriva lui; ea spunea: „De ce nu te lezezi de Dumnezeu și mori?“

El a răspuns: „Tu vorbești ca o femeie nebună.“ El a spus: „Domnul a dat, Domnul a luat: Numele Domnului să fie lăudat.“

Satana s-a dus înaintea lui Dumnezeu, căci el poate să vină înaintea lui Dumnezeu și să-i pîrască pe creștini, pe credincioși, încontinuu. El l-a învinuit pe Iov de multe lucruri și a spus: „Motivul pentru care Iov îl slujește pe Dumnezeu așa de bine, constă în aceea că toate îi merg așa de bine. Dar, dacă Tu mi-l dai în mâinile mele, îl aduc pînă acolo, că el Te va blestema în față.“

Aș vrea ca voi să observați ce fel de încredere pune Dumnezeu într-un credincios. Dumnezeu i-a zis poate lui satana în felul acesta: „Tu nu ești în stare de aceasta. El este un bărbat neprihănit. – El este un om drept. El este un om bun. Așa ca el nu este nici un om pe pămînt.“ Oh, ce fel de bărbat, încît chiar Dumnezeu mărturisește înaintea vrăjmașului lui: „Slujitorul meu este așa de perfect, încît nu există un alt om pe pămînt ca el!“ *Oh, de am putea fi și noi un astfel de om, încît Dumnezeu să aibă atîta încredere în noi, fiindcă El știe, că noi nu ne vom întoarce de la El și de la Cuvîntul Său, ci vom rămîne statornici! Așa poate El să se încreadă în noi.*

Iov a fost un bărbat care a împlinit poruncile lui Dumnezeu pînă la ultima literă. Satana știa aceasta, dar el a spus: „Dacă mi-l lași mie, atunci îl voi face să Te blesteme în față!“

Apoi Dumnezeu i-a răspuns: „Bine, el este în puterea ta, dar să nu te atingi de viața lui!“ Satana l-a lovit pe Iov cît a putut de mult. El îi luase fiecare prieten și tot ce avea, aproape și viața lui, dar aceasta nu avea voie să o ia. Iov totuși a rămas statornic; nu exista un înapoi.

Vedeți, cînd un om a venit într-adevăr în legătură cu Dumnezeu, cu o credință adevărată și descoperită, atunci nu există nimic, nici un timp și nici un loc – ce l-ar putea despărți pe acest om de Dumnezeul lui. Eu cred că era Pavel care a spus: „Nici asuprirea și nici foametea, nici prigonirea, nici o creatură, nici măcar moartea nu este în stare să ne despărță de dragostea lui

Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru!“ Voi sînteți ancorați sigur în El, căci voi sînteți hotărîți pentru viață.

Satana s-a gîndit că el poate să-l învîrtă, să-l lovească și așa să-l facă să blesteme. Dar vedeți, Iov care a avut o descoperire perfectă de la Dumnezeu, care știa cine este Dumnezeu și cît de mult îl iubește Dumnezeu, a așteptat cu răbdare. Indiferent cum erau împrejurările, el a așteptat pînă cînd credința lui a fost legitimată. El avea o legătură cu Dumnezeu, o descoperire despre care am vorbit ieri seară.

Dacă voi bolnavii, voi schilozii, sau voi cei de aici din clădire, care aveți nevoie de ceva de la Dumnezeu și primiți această descoperire că sînteți neprihăniți, să vă rugați pentru cauza voastră, și dacă credeți că El este un Dumnezeu care-i răsplătește pe toți care Îl caută serios, atunci nimic nu vă poate despărți de credința care este ancorată în voi. Dar întii trebuie să vă fie descoperită.

Nu demult au venit cîțiva bărbați la mine. Unii ascultă în seara aceasta. Eu le-am spus mereu: „Mergeți în Kentucky, pentru că acolo este petrol.“ Eu știam aceasta, căci am văzut-o într-o viziune.

Fratele Demas și ceilalți nu au mers mult timp. După ce s-a alipit și Texasul, ei au spus: „Noi mergem acum acolo.“

Eu am spus: „Trebuia să fi mers deja de mult timp!“ Dar ei nu au făcut-o.

Demas a spus: „Eu am făcut o mare greșeală fiindcă nu m-am dus atunci, frate Branham.“

Eu am răspuns: „Dacă te-ai fi dus acolo, ai fi avut totul.“

Ei nu au ascultat. Înainte de a pleca în seara aceea de la restaurantul unde am mîncat, Duhul Sfînt mi-a arătat o spărtură mare în pămînt, care era plină de petrol. Cantitățile transportate din Kentucky, erau numai din puțuri mici de petrol, din care pompau; dar aceasta era o vîină principală. Eu am spus: „Frate Demas, acolo este.“ Deci s-au dus să caute. Ei au spus: „Vino cu noi și arată-ne unde este izvorul.“

Eu am răspuns: „O, nu! Nu, nu.“

Vedeți, noi nu folosim darurile lui Dumnezeu pentru interese comerciale. Nu! Nu! EL ar fi putut să-mi spună unde era izvorul, dar eu nu aveam

nevoie. Eu nu aş fi avut nici măcar destulă credinţă, ca să-l rog pe El pentru aceasta. Dacă aş fi avut nevoie şi l-aş fi rugat pe El, atunci eu cred că mi-ar fi spus. Dar vedeţi, prima dată trebuie ca motivul vostru să fie drept. Voi trebuie să aveţi motive pentru aceasta. Dumnezeu nu vă dă aceste lucruri numai pentru că Îl rugaţi pentru ceva. Voi puteţi să vă rugaţi prin credinţă numai dacă există într-adevăr un motiv pentru aceasta şi dacă este voia lui Dumnezeu. Dacă vreţi să vă faceţi sănătoşi – pentru ce aţi vrea să vă faceţi sănătoşi? Dacă vreţi să fiţi vindecaţi, din ce motiv vreţi să fiţi vindecaţi? Ce vreţi să-i spuneţi lui Dumnezeu? Ce vreţi să faceţi cu viaţa voastră, când veţi fi vindecaţi? Vedeţi, voi trebuie să aveţi un motiv şi acesta trebuie să fie corect şi în voia lui Dumnezeu. Dacă vi se descoperă credinţa şi dacă Dumnezeu prin harul Lui suveran pune această credinţă în voi, atunci s-a întâmplat ceva. Înţelegeţi aceasta?

Cuvîntul s-a dovedit adevărat. Fraţii s-au dus acolo. Dar unul din ei s-a dus acolo, a cumpărat o bucată mare de pămînt şi a vîndut drepturile de extracţie. Astfel i-a înşelat pe ceilalţi. Eu am spus: „Voi veţi vedea că aşa nu va merge.“ Dar, ca proorocia să se dovedească adevărată, s-a întâmplat aceasta: la 100 de metri de la locul acela unde forau aceşti bărbaţi, un alt bărbat a găsit izvorul. De acolo se transportă într-o jumătate de zi, circa 1.100 barili de petrol. Această vîină principală nu s-a epuizat încă. Dar numai fiindcă prin proorocie a ieşit cuvîntul că acolo va fi petrol, este acum acolo. Celelalte izvoare din Kentucky sînt aproape toate epuizate. Sînt numai puţuri mici, din care se poate extrage un timp scurt, apoi sînt goale. Acestea sînt numai ieşirile de la izvorul principal.

Dar fiindcă la ei s-a strecurat egoismul, motivele lor erau greşite. Ei au semnat contracte că se va face aşa şi aşa, cu toate că ei au promis înainte că vor face aceasta pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Dar se pare că a fost numai pentru ei înşişi.

Aşa nu merge; nici un plan care este pentru folosul personal, nu va reuşi. Motivul vostru, trebuie să fie exact, perfect şi corect, şi apoi să aveţi credinţă. „Dacă inima noastră nu ne condamnă, atunci avem nădejde.“ Vedeţi, noi trebuie să avem nădejde. „Eu aş vrea aceasta spre slava şi proslăvirea lui Dumnezeu.“ Atunci credinţa are un „canal“, prin care poate să curgă. Dacă nu este aşa, atunci aveţi o credinţă intelectuală, mintală, dar nu o credinţă

adevărată de la Dumnezeu. Credința intelectuală nu vă va folosi la nimic. Poate că va aduce o mișcare sentimentală, dar nu vindecarea pe care voi o așteptați.

Iov s-a cercetat cu credința adevărată pe care i-a dat-o Dumnezeu. El știa că este drept și a făcut tot ce a cerut Dumnezeu de la el. Dacă se roagă cineva pentru noi, pentru bolile noastre, atunci vine întrebarea, dacă am făcut tot ce a cerut Dumnezeu de la noi. Am urmat noi totul, și în lucrurile cele mici, ce spune Scriptura? Ne-am predat inima și viața noastră în slujba Lui? Din ce motiv ați vrea să fiți vindecați? Poate pentru aceasta nu primiți destulă credință, fiindcă nu ați cerut sincer și din toată inima față de Dumnezeu. Ezechia i-a spus lui Dumnezeu motivul pentru care vroia să trăiască mai mult: să aducă în ordine casa lui împărătească. Apoi Dumnezeu l-a trimis pe proorocul Său înapoi și i-a făcut de cunoscut, că el va fi vindecat. Vedeți, aceste lucruri trebuie să le aduceți prima dată în ordine.

Dacă ajungeți într-o astfel de situație, și voi știți că aceasta vi s-a dat prin Cuvîntul lui Dumnezeu, printr-o descoperire, ce cere Dumnezeu de la voi, în Cuvîntul Său, atunci aveți credință, credință adevărată.

Conform Genesa 17, Avraam era de 99 de ani, cînd Dumnezeu i s-a arătat acestui bărbat bătrîn. El a așteptat mult împlinirea făgăduinței. EL i s-a arătat sub numele El Șadai. Ce fel de încurajare era aceasta, cu toate că făgăduința nu era încă împlinită! Dar El a spus: „Avraame, Eu sînt Dumnezeul cel Atotputernic, El Shaddai, cel care dă putere, Dumnezeul.“

Eu v-am spus deja ce este cu un prunc mic, care este bolnav și plînge cînd este la pieptul mamei. Copilul sugă de la ea puteri noi în sine. Este liniștit cînd sugă, căci pieptul mamei sale este singurul acces pe care îl are și îl cunoaște. Nu cunoaște nici un medicament. Dacă i s-ar da medicamente, ar plînge și mai mult. Dacă ar primi o injecție în braț, ar plînge mai departe. Singura cale de liniștire, este la pieptul mamei.

EL a vrut să spună: „Avraame, tu ești bătrîn; puterea ta a trecut; brațele tale sînt slabe; puterea ta bărbătească a trecut. Eu însă sînt ca mama ta. Primește făgăduința Mea și fii liniștit, în timp ce tu aștepti făgăduința. Fii liniștit.“

Dacă fiecare credincios, indiferent cât de rău l-a atacat cancerul, cât timp a stat într-un cărucior, ar putea primi această descoperire de la Dumnezeu! Atunci deveniți liniștiți, căci voi știți că se va întâmpla. Credința așteaptă răbdătoare făgăduința.

Iov știa că el este drept. Aici în Scriptură constatăm că prietenii săi, care erau în aceeași comunitate, au venit la el. Tot ce îi era odată scump și de valoare, s-a întors împotriva lui. El a fost învinuit de a fi un păcătos ascuns, fiindcă a trecut prin toate aceste lucruri. Și astăzi îi mai auziți pe oameni zicînd: „Eu v-am spus-o. Priviți-l! Vedeți ce a făcut el?“ Acesta nu este întregul adevăr. Dumnezeu încearcă cîteodată poporul Său. În cazul acesta Dumnezeu l-a încercat pe Iov, pe omul cel mai bun care exista în timpul acela pe pămînt. El îl ținea strîns, căci știa că Iov este un prooroc și a primit de la Dumnezeu o viziune și a făcut exact ceea ce a cerut Dumnezeu de la el. Dumnezeu era dator ca să-și țină făgăduința.

Oh! Așa trebuie să fie cu toți creștinii. Cînd vine ultima luptă în viața noastră și în gîtul nostru se aude sforăitul morții, trebuie să rămînem statornici și să ne gîndim că Dumnezeu a spus: „EU te voi învia în ziua de apoi.“ La aceasta trebuie să ținem tare: la mărturia noastră, la poziția noastră în Hristos, în tot ce sîntem, în cunoștința aceea că noi am împlinit fiecare Cuvînt al poruncilor Lui. Fericiți sînt cei care împlinesc toate poruncile ca să poată primi apoi dreptul de intrare. Dacă noi știm că am ținut fiecare poruncă, care se găsește în Biblie, ce ne-a poruncit Dumnezeu să facem, în temere, dragoste și respect față de Creator, care a scris Biblia, atunci nu joacă nici un rol, orice ar spune altcineva.

Noi spunem: „Doar oamenii au scris Biblia!“

Oameni care au fost împinși de Duhul Sfînt au scris Biblia. Dumnezeu a scris-o prin oameni. Dacă un profet exprimă Cuvîntul Său, acesta nu este cuvîntul profetului, ci Cuvîntul lui Dumnezeu care răsună prin profet. Acesta este motivul pentru care trebuie să se împlinească, dacă este într-adevăr adevărul.

Noi privim la acest bărbat mare. Gîndiți-vă la aceasta: Iov nu avea Biblie în timpul lui, în care ar fi putut citi. Nu! El proceda numai prin inspirație. El era un prooroc la care venea Cuvîntul Domnului. El avea nevoie doar de inspirație, căci el știa de poziția lui, și anume că el era proorocul lui

Dumnezeu. Singurul lucru care trebuia să se întâmple era să primească inspirația. Atunci el știa, că ceea ce vestea el, se va și împlini, căci aceasta era inspirația.

Așa este cu Biserica: dacă ea a fost condusă în ordinea corectă, atunci mecanica este gata și mai are nevoie de dinamică. Dacă noi aducem în seara aceasta mecanica în ordine, inimile noastre și toate lucrurile pe care le putem pune în ordine, dacă noi vom asculta de fiecare Cuvînt, în botez și în tot ce ne-a poruncit El să facem, dacă aducem toată mecanica în ordine și stăm aici, atunci sîntem pregătiți pentru venirea dinamicii. Aceasta poate s-o facă numai Dumnezeu. Aceasta înseamnă că credința trebuie să vină în inima noastră și să spună: „Acum eu sînt vindecat.“ Atunci ea nu mai face nici o deosebire, oricum ar fi împrejurările, totuși voi sînteți vindecați. Depinde de credință. Pe baza credinței veți fi vindecați.

Iov a avut o legătură cu Dumnezeu, pe care a primit-o prin inspirație. El avea posibilitatea ca să se elibereze de sine însuși și să-l lase pe Dumnezeu să intre. El știa că este neprihănit. Acesta era un dar; era un dar pentru oameni; nu pentru Iov, ci pentru oameni. Pentru aceasta sînt toate darurile lui Dumnezeu: ca să slujească poporului lui Dumnezeu. Nu fiecare este rînduit să fie un proroc. Nu fiecare este rînduit să se roage pentru bolnavi. Nu fiecare este rînduit ca să fie păstor, etc. Dar acesta este un canal pe care l-a deschis Dumnezeu. Cum am văzut azi dimineață în lecție, nimeni să nu treacă în sfera celuilalt, indiferent cît este el de inspirat și cît de bine se pare că ar fi. Cîți au fost azi dimineață în adunare? Lăsați-mă să văd mîinile voastre. Aceasta voi nu o puteți face.

Acolo a fost și David, care a fost atît de inspirat, cît a fost de mult posibil. Poporul întreg striga de bucurie și proslăvea pe Dumnezeu pentru un lucru care se auzea perfect conform Scripturii. Dar nu el a fost bărbatul rînduit. Inspirația trebuia să o aibe Natan, și nu David. El nici nu l-a întreat pe Natan. Voi știți ce s-a întîmplat. Dumnezeu a spus că El nu face nimic fără să descopere mai întîi robilor Săi, proroci.

În timpul acela era Iov prorocul. Pînă atunci Dumnezeu i-a dat lui Iov mereu înțelepciune, Cuvîntul Său și inspirația, dar acum inspirația nu mai era. El știa că are mecanica – el a adus jertfa de mulțumire, el a făcut totul ce a

crezut că ar fi corect – dar el nu a primit nici un răspuns de la Dumnezeu. Totuși diavolul nu a putut să îl îndepărteze. Aici este!

Așa este, când se roagă cineva pentru voi. Voi nu trebuie nici măcar să veniți în rîndul de rugăciune sau să se roage altcineva pentru voi. Dacă știți că ați făcut exact ceea ce v-a poruncit Dumnezeu, atunci așteptați pînă când vi se va deschide canalul de inspirație și atunci veți ști: „Acum sînt vindecat.“ Dacă aceasta vine în interior, totul s-a rezolvat, atunci nu mai aveți nevoie de rîndul de rugăciune și nimic altceva – s-a întîmplat! Vi s-a descoperit!

Același lucru a fost cu acel prooroc bătrîn la venirea Domnului Isus. Noi știm că i-a fost descoperit înțeleptului acelaia bătrîn, că nu va vedea moartea înainte de a-l vedea pe unsoarul Domnului. El credea aceasta și aștepta. Oamenii credeau că ar fi nebun – bărbatul acela bătrîn și-ar fi pierdut mîntea. Dar totuși el credea aceasta. Nimic nu putea să-l îndepărteze. El știa că Dumnezeu i-a descoperit aceasta, căci Biblia spune: „Aceasta i-a fost descoperită prin Duhul Sfînt.“

Chiar la timpul potrivit Simon a venit în templu, s-a apropiat și l-a slăvit pe Dumnezeu cu aceste cuvinte: „Acum slobozește pe robul Tău în pace.“ El a luat copilul în brațele sale și a spus: „Ochii mei au văzut mîntuirea Ta.“ Vedeți, el știa că va vedea aceasta. Indiferent cîți copii a văzut el zilnic – el știa că Dumnezeu i-a descoperit că-L va vedea pe Hristos, înainte de a muri. Simeon credea aceasta.

Dacă vi s-a descoperit și ați primit făgăduința lui Dumnezeu personal – dacă a venit peste voi creștinii, inspirația, nu mai aveți nevoie nici măcar de rîndul de rugăciune. Dacă mecanica este pregătită, mai aveți nevoie numai de o inimă deschisă, ca să primiți inspirația. Atunci nimic nu vă mai poate face să vă schimbați părerea; voi ați primit inspirația. Fără aceasta nu puteți face nimic.

Observați, Iov a avut nevoie de un canal al inspirației. El îl avea și era deschis. Prin inspirația Lui, el avea o legătură cu Dumnezeu. El știa cum trebuia să se scoată pe sine însuși afară și să lase Cuvîntul lui Dumnezeu să intre. Vedeți, ei veneau din est și din vest la el, pentru sfaturi. Oamenii îl vizitau, fiindcă știau că acest bărbat spune adevărul, căci ceea ce proorocea el, se împlinea. De aceea oamenii veneau din est și din vest.

El spunea că atunci când se ducea sus în piață, acei prinți tineri ai vestului se aplecau numai ca să audă un cuvânt de mîngîiere și să audă înțelepciunea lui cea mare. Ei știau că acest bărbat era sincer. El nu vroia să devină mare, nu urmărea interese proprii, el nu se ocupa cu specula, el era pur și simplu un prooroc, care era sincer înaintea lui Dumnezeu. Ei aveau încredere în el, și mulți veneau din est și din vest ca să vorbească numai o clipă cu el. Aceasta se relatează în Biblie despre el. Dar el nu avea inspirația, de a afla, ce înseamnă toate acestea asupra lui. Dumnezeu a lăsat să se întîmple și nu i-a spus nimic dinainte.

Dar noi constatăm că într-o zi i s-a făcut de cunoscut. Atîta timp cît puteți să ajutați, este totul în ordine. Greutățile încep atunci când ei vor să vă contrazică. El singur știa, că era sincer. El avea o credință vie. Cuvîntul lui Dumnezeu i-a vorbit, el l-a auzit – el știa că acesta este adevărul. El cunoștea glasul lui Dumnezeu. Nimeni nu-l putea înșela, căci el cunoștea glasul Lui. Dacă vi se descoperă ceva, este posibil să fie în contradicție cu ceea ce spun oamenii. Eu mă refer acum la prooroci. Dacă Dumnezeu descoperă ceva, dacă Dumnezeu vrea să descopere oamenilor o taină, aceasta nu va veni niciodată printr-un seminar și niciodată printr-o grupare. Încă nu s-a întîmplat așa ceva. Aceasta era și se va împlini întotdeauna prin unul – printr-un prooroc. În Amos 3, 7 stă scris: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.*“

Cu Iov nu era ceva în ordine, dar el nu a primit inspirația despre aceasta. Asta îl îngrijora. Dacă ați ajuns aici, acesta este momentul în care vrăjmașul îl folosește aproape pe fiecare prieten pe care îl aveți. Ei au început să-l învinuiască. Oh, pentru el trebuia să fie îngrozitor de a ști, că chiar prietenii lui îl pîrau. Satana se unește chiar și cu vrăjmașii lui, dacă vrea să ajungă la ceea ce a spus: „Lasă-l în mîinile mele, și îl voi face ca el să Te blesteme și va tăgădui mesajul. Eu îl voi face ca să Te blesteme. Eu îl voi face ca el să plece și să spună: 'Totul a fost greșit.'“ El a încercat cu tot ce a putut și chiar cu cei mai însemnați bărbați și prieteni pe care-i avea Iov. Dar Iov a rămas statornic, căci el știa că a auzit glasul lui Dumnezeu.

O, Dumnezeule, ajută-mi mîine seară ca să pot arăta clar predica „*Pe aripile unui porumbel*“. Vedeți, eu am auzit glasul lui Dumnezeu. EL mi-a

spus ceva și se va împlini. Exact așa cum s-au întâmplat și celelalte lucruri, se va împlini și aceasta.

Și Iov știa că se va împlini. El știa că Dumnezeu i-a spus, că ar fi neprihănit. Dar ei îl numeau un păcătos. De aceea el aștepta inspirația. Satana i-a folosit pe toți acești oameni, chiar și pe așa zișii „mîngîietori“, care însă îl învinuiau, dar aceasta nu l-a dus în eroare. Dar când s-a adevărit Cuvîntul lui Dumnezeu pentru el, atunci s-a întâmplat ceva. Înainte, el îl auzea pe Dumnezeu vorbind. Dar într-o zi, el a ajuns punctul cel mai adînc. El ședea acolo, toți îl învinuiau; chiar și nevasta lui îi spunea că nu procedează bine, și el își ștergea puroiul cu un ciob. Elihu a venit și l-a muștrat, fiindcă el îl învinuia pe Dumnezeu.

Acesta a fost momentul cînd a venit inspirația peste el, cînd a tunat și a fulgerat. Inspirația a venit peste prooroc, s-a ridicat și a spus: *„Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pămînt. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.“*

Ei au vorbit despre pomi, despre viața plantelor, în general; cum moare și cum răsare iarăși prin apă; despre mirosul apei și despre ceea ce se întîmplă dacă ajunge la un pom sau la o altă sămîntă în pămînt. El a spus: *„Dacă moare un om, și copiii lui ajung la cinste, el nu știe nimic. O, de m-ai ascunde în locuința morților, de m-ai acoperi pînă-Și va trece mînia“* (Iov 14). El a întrebat: „Dar dacă omul a murit, poate el iarăși să trăiască? Atunci aș aștepta toate zilele supus obligațiilor de simbriaș, pînă cînd ar veni schimbarea pentru mine; atunci Tu vei striga și eu îți voi da răspunsul. TU mi-ai pus hotare, pe care eu nu le pot depăși.“ El știa despre toate aceste lucruri; el a observat viața pomilor. Dar ce se întîmplă cu un pom, după ce a murit? El nu mai învie. De aceea l-a arătat Dumnezeu pe Salvator.

El vroia să știe, dacă există cineva care ar putea mijloci pentru el. El a mijlocit doar pentru atîția oameni, dar acum nu era nimeni care să mijlocească pentru el? A fost cineva acolo, care ar fi pus mîna sa pe Iov, un om păcătos, și să facă un pod spre Dumnezeul cel Sfînt? Avea el voie să meargă la casa Lui și să bată la ușă? Ar fi deschis El ușa ca să vorbească puțin cu el?

Dar atunci cînd a venit inspirația în inima lui, l-a văzut pe Dumnezeu. Fulgere luminau, tunete bubuia. Cînd s-a întîmplat aceasta, Iov s-a ridicat și a vorbit: „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește! Răscumpărătorul meu se va ridica la urmă pe acest pămînt!“ El începu să vadă pe baza credinței lui, reacțiile lui Dumnezeu.

Noi ne întrebăm dacă putem să-L vedem pe Dumnezeu. Există o posibilitate de a-L vedea ? Singura cale era ca Dumnezeu să-l încerce pe Iov. După aceea el a spus: „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut.“ Descoperirea Celui nevăzut s-a făcut clară. El a văzut cum se ridicau norii, el a văzut fulgerele, a auzit tunetele. Poate că a fost o zi senină. El a recunoscut că Dumnezeu era în norul și în furtuna aceea. El putea să-L vadă pe Dumnezeu cu ochiul lui firesc. Vedeți, Cel nevăzut s-a făcut vizibil. Ce au văzut alții în viziuni, se legitima aici înaintea ochiului firesc.

Este așa ca și cu credința și faptele, despre care am vorbit ieri seară. Avraam la fel nu avea Biblie, în care ar fi putut să citească, dar el a fost un prooroc. El vedea viziuni; el avea credință. La alții li se părea fals, că el credea că vor primi un prunc mic. Dar ei au primit pruncul, fiindcă el a văzut aceasta într-o viziune, și de aceea a spus: „Eu îl voi primi. Eu îl voi primi.“ Apoi cînd s-a născut pruncul, ceilalți oameni au putut să vadă cu ochii lor, ceea ce a văzut el într-o viziune. Dacă procedați așa după cum credeți în inima voastră, atunci oamenii îl vor cunoaște pe Dumnezeu prin ceea ce se întîmplă cu voi. Se întîmplă după felul cum procedați. Așa puteți să-L vedeți pe Dumnezeu cu ochii voștri. Dar cu toate că Iov a făcut mult bine la alții, el avea nevoie de cineva, care să fi mijlocit pentru el. Dar nașterea lui Isaac a devenit inspirația care l-a dus pe Avraam acolo și s-a legitimat. Prin aceasta oamenii au putut să recunoască, că ceea ce a văzut el în viziune, a fost într-adevăr adevărul.

Cîteodată vine această credință vie chiar într-un timp de criză. De obicei sînt acele crize care ne împing într-acolo. Era criza aceea care l-a dus pe Iov acolo, căci el era pe sfîrșite. Copiii lui erau morți; cămilele lui la fel; toată averea lui era nimicită. Viața lui personală nu mai avea nici o valoare, căci bubele îl acopereau din cap pînă în picioare. Chiar în timpul acela a venit inspirația asupra lui.

O, bărbați și femei, dacă v-ați uita în seara aceasta în jurul vostru ca să recunoașteți cât de aproape sîntem de venirea Domnului! Voi ați îndepărtat botezul Duhului Sfînt de la voi. Poate că v-ați bazat pe un eveniment sentimental, pe ceva ce ați făcut voi, și ce poate imita satana, dar nu ați primit în voi Duhul adevărat, ca să mergeți întregul drum în făgăduințele lui Dumnezeu. Cum poate un om, care pretinde că ar avea Duhul Sfînt, să tăgăduiască un Cuvînt din această Biblie, încît el spune că aceasta nu corespunde? Asta nu o puteți face.

Nu are nimic de-a face, cât de credincioși sînteți, de cîte biserici aparțineți, în cîte cărți sînt înregistrate numele voastre. Dacă Duhul adevărat, care este Cuvîntul înfăptuit, este în voi, atunci veți recunoaște mesajul și ceasul. Căci acesta este Duhul Sfînt care face aceasta. Dar trebuie să fie ceva acolo ca să se aprindă – inspirația trebuie să vină asupra voastră. Voi puteți să turnați, turnați, turnați apă în pămînt, dar cum poate să aducă ceva la suprafață, dacă nu este nici o sămînță în el, pe care să se verse? Nu este nimic acolo ce ar putea fi adus la suprafață. De aceea, vor vedea numai aleșii lui Dumnezeu.

Aleșii lui Dumnezeu au văzut în timpul lui Noe, lui Moise, lui Isus, în timpul apostolilor, în timpul lui Luther, lui Wesley și în timpul trezirii penticostale, căci ei au fost sămînța care se afla pe pămînt cînd a fost vărsată inspirația. Cînd va fi vărsată inspirația ca să adune Mireasa, vor fi iarăși numai cei aleși care vor recunoaște. Isus a spus: „EU Îți mulțumesc, Tată, că Tu ai ascuns aceasta de cei înțelepți și ai descoperit-o pruncilor.“ Trebuie să vină inspirația asupra lor.

Cînd a venit inspirația asupra lui, s-a întîmplat. Atunci el a avut inspirația. Noi am constatat că ea vine în timpuri de criză, cînd sîntem apăsăți. Priviți astăzi în jurul vostru! Priviți situația în care trăim noi. Nu trăim noi într-o Sodomă și Gomoră modernă? Nu a ajuns lumea iarăși acolo? Aceea era o lume păgînă, care a fost distrusă prin foc. Nu a spus Isus în Luca 17, de la vers. 28: „Ce s-a întîmplat în zilele lui Lot, se va întîmpla aidoma ... Tot așa va fi și în ziua cînd Se va arăta Fiul omului.“ (se va descoperi). Ce înseamnă „descoperire“? De a face cunoscută o taină. „Descoperire“ înseamnă a vesti o taină.

Toate aceste lucruri, care au fost ascunse în timpul epocilor bisericilor, vor fi acum descoperite și făcute de cunoscut. Noi am putea pur și simplu să

spunem ceva, dar dacă Dumnezeu nu legitimează aceasta, atunci este pe dos. Vedeți, Dumnezeu nu are nevoie de nimeni care să tâlcuiască Cuvîntul Său. EL este propriul Său interpret. EL a spus: „O fecioară va rămîne însărcinată!“ și s-a întîmplat. EL a spus: „Să fie lumină!“ și lumina a venit. Noi nu trăim acum în epoca lui Luther, Wesley sau în epoca penticostală. Prin trezirea penticostală au fost readuse darurile în Biserică. Noi trăim acum în timpul serii, noi trăim în timpul cînd Mireasa este chemată afară.

Tot așa de greu cum a fost pentru catolici să recunoască slujba lui Luther, și pentru lutherani slujba lui Wesley, și pentru metodiști ceea ce s-a întîmplat în epoca penticostală, tot așa de greu este și pentru penticostali să recunoască timpul acesta. Așa a fost întotdeauna, căci numai pe sămînța aleasă va fi revărsarea; numai pe ea. Așa ne învață Biblia. Ei pot să vadă aceasta. Isus se ruga chiar și pentru ceilalți și spunea: „Ei sînt orbi și nu știu.“ În Apocalipsa stă scris despre această epocă a Laodiceii, în care El a fost scos afară din Biserica Lui, că ei sînt ticăloși, orbi și goi, dar nu știu aceasta. Este iarăși același lucru, că ei nu pot să vadă și nu pot pricepe. Ei sînt așa de încurcați în tradiții.

Gîndiți-vă la Cuvîntul făgăduit al lui Dumnezeu, care a ieșit prin gura lui Isus. Același Dumnezeu a vorbit ca să fie creațiunea. EL a fost Acela care deja înainte de întemeierea lumii a vorbit aceste cuvinte: „Să fie ...!“ și s-a făcut. Despre El se spune: „EL a fost în lume și lumea a fost făcută prin EL, dar lumea nu l-a recunoscut!“ Dar tuturor celor care L-au primit – recunoscut – le-a dat dreptul să se numească fii ai lui Dumnezeu. Creatorul însuși L-a înviat pe Lazăr din morți. EL a spus: „Aceasta să nu vă mire, căci va veni ceasul cînd morții vor auzi din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu și vor veni la suprafață.“ Același Dumnezeu care a spus: „Să se facă lumină!“ a mai spus: „Glasul Fiului lui Dumnezeu va chema afară pe cei ce sînt în morminte.“ Trebuie să se întîmple în timpul Lui. EL a spus să iasă la suprafață masculul și femela și toate aceste lucruri. De multe ori au fost sute de ani, înainte de a se împlini.

Inspirația a venit asupra proorocului Isaia și a spus: „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: 'Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii!'“ Au trecut zile, săptămîni, ani, sute de ani. Abia după 800 de ani s-a născut

Emanuel printr-o fecioară. Fiindcă Dumnezeu a exprimat aceasta prin buzele unui profet uns, sămînța a venit la suprafață. Referitor la acest eveniment mare, El a spus: „Cere un semn de la Domnul, Dumnezeul tău.“

Apoi El a spus: „De aceea vă voi da Eu însumi un semn: 'O fecioară va fi însărcinată.'” – un semn veșnic.

Noi constatăm că Duhul Sfînt acționează de obicei în ceasuri de apăsare. EL a îngăduit ca cei trei bărbați să fie aruncați în cuptorul de foc, înainte ca El să miște o mînă. Dar cînd o mișcă El, atunci o mișcă.

Noi am citit înainte în Luca 17, 10. Acolo El spune că Fiul omului se va descoperi în zilele din urmă, așa cum a făcut-o înainte de a fi distrusă Sodoma și Gomora, și lumea se va afla în timpul acela în aceeași situație. EL a vorbit și despre Noe și cum atunci oamenii mîncău și beau, se căsătoreau și recăsătoreau. Apoi a venit la problemă spunînd: „Cum s-a întîmplat în zilele lui Lot, la fel va fi în ziua aceea cînd Fiul omului se va descoperi.“ Observați: Fiul omului s-a descoperit la gruparea lui Avraam ca un bărbat, ca Profet, în chip omenesc, ca un bărbat obișnuit cu praf pe îmbrăcăminte, dar totuși Avraam l-a numit „Elohim“.

Isus a făgăduit aici, că în zilele sfîrșitului, înainte de a cădea focul, Fiul omului se va descoperi la o grupare de felul acela, la sămînța împărătească a lui Avraam. Observați aceasta: Biserica – Avraam și ai săi nu au primit un alt martor, ci direct după aceea a venit fiul făgăduit pe care l-au așteptat. Biserica ține privirea în sus, după Fiul făgăduit. EL va veni; direct după aceste zile de slujbă, El se va descoperi din cer. Noi vedem aceasta foarte clar, că trebuie să se întîmple așa. Singurul lucru, de care avem nevoie, este ca această credință vie să intre în noi oamenii, așa ca Dumnezeu să realizeze și să ne arate, că aceasta este lucrarea, care trebuie să se întîmple.

Moise nu vroia să meargă să-i elibereze pe copiii lui Israel. Dar Dumnezeu i-a vorbit din rugul aprins. El nu vroia să se ducă, dar el trebuia să meargă. Moise a auzit despre El, că ar fi marele Iehova. Dar apoi l-a văzut în stîlpul de foc. „Eu am auzit despre Tine, dar acum Te văd.“ Prin ce s-a văzut? Prin faptul că Cuvîntul Său s-a făcut realitate.

Dumnezeu i-a zis lui Avraam că urmașii lui vor locui 400 de ani într-o țară străină și apoi El îi va scoate cu o mînă puternică.

Observați, din rugul aprins a venit legitimarea, ceea ce i-a fost făgăduit proorocului Avraam. Moise putea să spună: „Eu am auzit, dar acum văd.“

Noi am auzit că Fiul omului va veni în zilele de pe urmă la poporul Său și Se va descoperi exact așa cum a făcut atunci, înainte de distrugerea Sodomei. Ce a făcut Fiul Omului? EL a recunoscut gândurile ascunse din inima Sarei și i-a dat făgăduința lui Avraam. Avraam a auzit glasul lui Dumnezeu, poate că el L-a văzut pe Dumnezeu în diferite feluri. Eu nu știu, dacă El i-a vorbit prin visuri sau prin proorocie. Dar de data aceasta L-a văzut. „Eu am auzit despre Tine, dar acum Te văd.“

Biserica a auzit despre Dumnezeu, a citit despre El, ce a făcut El și ce făgăduințe a dat. Dar acum noi Îl vedem cu ochii noștri ca atunci Iov: „Eu am auzit despre Tine, dar acum te văd.“ Oh, ce fel de deosebire!

Cînd Moise se afla într-o criză, striga. Noi vedem în Exod 14, 13-16 că el a avut mult necaz cu copiii lui Israel. Apoi venea inspirația peste el, și el exprima ce trebuia să spună, fără să știe ce vorbește: „Stați tare, atunci veți vedea cum vă va scapa Domnul.“ Dumnezeu nu vorbise încă cu el. Inspirația a venit asupra lui. Ei spuneau: „Pentru ce ne-ai adus aici? Noi am fi murit mai bine în Egipt. Ne-ai adus aici fiindcă n-au fost morminte în Egipt, ca să murim? Noi am fi putut trăi acolo ca sclavi, în pace, pînă la moartea noastră, dar tu ne-ai adus aici.“

Moise, care era un prooroc, știa că el avea acces la Dumnezeu. El a fost inspirat și a spus: „Șineți-vă numai tare, atunci veți vedea ce fel de salvare va da Domnul! Căci așa cum îi vedeți astăzi pe egipteni, nu-i veți mai vedea niciodată.“ Cum a știut el ceea ce se va întîmpla? Cum de știa el asta? El nu a știut ceea ce vorbea!

El a spus aceasta ca mijlocitor. Dumnezeu i-a spus apoi cum să facă. EL a spus: „Moise, să nu strigi la Mine. Ridică-ți toiagul în sus și întinde mîna ta peste mare și împarte-o, ca să treacă prin ea copii lui Israel.“ Amin.

Așa vine inspirația peste voi cînd sînteți bolnavi. Așa vine peste voi cînd suferiți. Ceva vi se descoperă, voi recunoașteți că vi s-a descoperit și spuneți: „Eu sînt vindecat.“

Apoi Dumnezeu vă spune ce aveți de făcut, de exemplu: „Scoală-te și umblă.“ Amin! Totul a trecut dacă puteți să faceți aceasta. Așa face Dumnezeu. Atunci veți vedea cum se face de cunoscut Dumnezeu prin voi.

Acesta era Dumnezeu, care i-a poruncit. Toți care erau acolo – tot Israelul a recunoscut că inspirația a venit asupra lui Moise. Ei au văzut cu ochii lor că Dumnezeu a împins apa în două părți înapoi. Stîlpul de foc i-a condus prin Marea Roșie. Ei au auzit despre Dumnezeu, apoi ei l-au văzut.

Iosua se afla într-un ceas de criză cînd armata se afla în luptă și soarele era gata să apună. Iosua era un profet. El știa că va mai pierde încă mulți bărbați, dacă armata dușmană reușește să se adune iarăși și să-i atace. În ceasul acesta critic trebuia să se întîmple ceva. Există numai o posibilitate ca să-i biruiască pe toți: el trebuia să-i urmărească. Dar nu mai era timp destul ca să facă aceasta. Deci, Iosua a ridicat mîinile sale și a spus: „Soare, stai pe loc, și tu lună, oprește-te în valea Aialon, pînă cînd se va isprăvi această luptă.“ Și soarele s-a oprit. Ei l-au auzit pe Iosua vorbind și apoi au văzut cu ochii lor cum a lucrat Dumnezeu. Adevărat!

Ceea ce vedeau ei natural, era un paradox, era ceva ce părea a fi imposibil. Totuși este adevărat. Biblia spune: „Soarele s-a oprit.“ Eu nu știu la ce vă gîndiți voi oameni, care știți doar că pămîntul este rotund. Totuși soarele s-a oprit. Iosua nu a încercat ca să afle, cum s-a putut întîmpla aceasta, cum ar putea rezolva Dumnezeu aceasta; el a spus numai: „Soare, oprește-te!“ El a exprimat aceasta, fără să știe ce spunea, căci Dumnezeu era Acela, care l-a inspirat, și El a împlinit aceasta.

Același lucru este cu Marcu 11, 23: „... dacă va zice cineva muntelui acestuia: 'Ridică-te și aruncă-te în mare', și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce va zice se va face, va avea lucrul cerut.“ Voi nu puteți să stați aici și să „pipăiți“ în mintea voastră, și apoi să vă exprimați. Voi trebuie să fiți inspirați, ca să vă puteți exprima. Amin!

Scuzați-mi expresia aceasta. Acest verset m-a preocupat în tot timpul vieții mele. Cînd am fost în ziua aceea dis de dimineată în pădure – Dumnezeu este Judecătorul meu. Eu aș putea să cad mort acum pe platforma aceasta – m-am gîndit asupra acestui lucru. Atunci glasul acela a vorbit și El a spus: „Acest verset este ca toate celelalte versete. Este adevărat!“

Eu mă gîndeam: „Cum poate să fie?“

EL a răspuns zicînd: „Exprimă ceva și se va întîmpla. Să nu te îndoiești.“

Eu am vorbit acolo cu cineva. Eram adîncit în pădure. Eram deja de trei zile acolo și încă nu văzusem nici o veveriță. Acolo nu erau veverițe. Eu mă aflam într-o pădure deasă, unde nici nu vin veverițele. Oricine vînează veverițe știe că ele nu stau într-o pădure deasă. Eu ședeam acolo, iar vîntul bătea tare. Era aproximativ ora 10 dimineața. Iarăși mă gîndeam la aceasta.

Mi-a fost spus: „Tu vînezi și ai nevoie de veverițe, exact ca Avraam care avea nevoie de un țap.“

Eu mă gîndeam: „EL mi-a spus întotdeauna adevărul. Dar aceasta sună cam ciudat.“ Eu m-am ridicat de acolo de unde am șezut și priveam în sus: „Unde este persoana care mi-a vorbit?“ Eu nu vedeam pe nimeni. Numai vîntul bătea tare. Eu mă gîndeam: „Este posibil să fi adormit și să fi visat aceasta?“ Nu, eu nu am dormit. Eu ședeam acolo rezemat de un pom și priveam în jur. Trebuia să mă duc curînd după fratele Wood și fratele Sothmann. Era cam la ora 10 dimineața. Fermierii lucrau. Ei aduceau cerealele lor la adăpost.

Din nou L-am auzit pe El spunînd: „Tu vînezi și ai nevoie de vînat. De cîte veverițe ai nevoie?“

Eu mă gîndeam: „N-aș vrea să întrec măsura. Eu voi cere trei veverițe. Aș vrea trei veverițe tinere de culoare roșcată. Aș dori să le am.“

EL a răspuns: „Atunci exprimă-te!“

Eu am spus: „Eu voi primi trei veverițe tinere, de culoare roșcată.“

EL a întrebat: „De unde să vină ele?“

Eu mă gîndeam: „Atît de departe am ajuns eu. Aici într-adevăr vorbește cineva cu mine.“ Era exact așa, cum mă auziți pe mine acum. Dumnezeu în cer știe că este adevărat. Eu pun Biblia pe inima mea. Eu căutam un loc deosebit: o creangă veche, uscată, care era cam la 50 de metri de mine. La distanța aceasta a fost reglată pușca.

Eu am spus: „Prima să apară acolo.“ – Și ea a fost deja acolo!

Eu mi-am frecat ochii și m-am uitat încă o dată încolo. Am întors capul și mă gîndeam: „Eu nu vreau să împușc după o viziune!“ Am privit din nou

încolo, și acolo ședea veverița. Am pus un cartuș în pușca mea și am țintit. Puteam să văd ochiul ei de culoare închisă. Era o veveriță tânără, roșcată. Eu mă gândeam: „Poate că totuși dorm și mă trezesc imediat. Eu visez numai.“ Eu am țintit, am tras, și veverița a căzut jos de pe creangă. Eu mă gândeam: „Eu nu prea știu bine.“ Și meditam să mă duc să văd dacă este acolo. Deci m-am dus, ea era acolo. Eu am ridicat-o; ea sîngera. Dacă ar fi fost o viziune, nu ar fi sîngerat. Am ridicat-o. Era o veveriță. Am înțepenit de tot.

Eu am privit în jur și am spus: „O, Dumnezeule, acesta ai fost Tu. Eu îți mulțumesc pentru aceasta. Acum mă voi duce.“

EL mi-a răspuns: „Te îndoiești de ceea ce ai spus? Tu ai spus doar că dorești trei. Unde să fie următoarea?“

Eu mă gândeam: „Chiar dacă aș visa: eu voi face mai departe.“

De data aceasta am ales un butuc vechi, care era înconjurat de iederă otrăvitoare. Acolo nu se găsesc niciodată veverițe. Eu am spus: „Următoarea să iasă chiar din iedera aceea otrăvitoare.“ Și deodată veverița aceea tânără și roșcată a șezut acolo și mă privea. Eu mi-am reglat pușca și m-am frecat la ochi. Apoi m-am întors. Ea ședea acolo și și-a întors capul într-o parte. Eu am împușcat veverița și am vrut să plec acasă.

EL a spus: „Tu ai spus 'trei'. Te îndoiești de cele spuse de tine?“

„Nu“, am răspuns eu, „Doamne, nu mă îndoiesc de ceea ce am spus, pentru că Tu legitimezi aceasta.“

Acesta era un verset care mă preocupa mult. Domnul nu a spus: „Dacă spun Eu ...“, ci „Dacă voi spuneți ...“ Nu cînd spune Isus, ci cînd veți spune voi înșivă.

Eu mă gândeam: „Acum am primit accesul la acest canal. Eu știu că El este aici, pentru că eu sînt foarte nedumerit.“ Eu meditam: „Acum vreau ceva imposibil.“

Eu am spus: „O veveriță roșcată să vină de pe deal și să fugă prin fața mea, să se pună aici pe creanga aceasta și să privească spre acest fermier.“ Și deja venea de pe deal, a fugit prin fața mea, s-a așezat și privea spre fermier. Eu am împușcat-o.

Satana îmi spunea: „Știi tu, acum pădurea este plină de ele.“ Eu am rămas pînă la ora 12 acolo, dar nu s-a mai întîmplat nimic. Aceasta arată că Dumnezeu este Creatorul cerului și al pămîntului.

În Jeffersonville mă ascultă acum o familie, Wright. Eu și fratele Wood i-am vizitat. Ei pregătesc pentru Biserică vinul pentru cina Domnului. Edith, o femeie schiloadă, a șezut acolo în camera aceea. Ea a fost bolnavă toată viața. Noi am tot așteptat ca Dumnezeu să o vindece. Sora ei este văduvă; bărbatul ei a fost ucis. Ea se numește Hattie. Ea este o femeie foarte smerită. Pe cînd eu și fratele Banks am plecat să-i împrușcăm un iepure, ea a făcut un puding cu cireșe. Apoi a trebuit să ne așezăm și să mîncăm.

Noi eram așezați în jurul mesei și vorbeam despre evenimentul acesta, căci aceasta se întîmplase chiar atunci cu cîteva zile înainte. Pe cînd ședeam acolo la masă și vorbeam despre aceasta, am spus deodată: „Ce ar fi putut să se întîmple?“ Eu am întrebat: „Frate Wright, tu ești un bărbat bătrîn și ai vînat veverițe o viață întregă. Frate Shelby, tu ești un expert în vînatul veverițelor; și tu frate Wood. Eu le vînez din copilăria mea. Ați văzut vreodată o veveriță într-o pădure deasă cu plante agățătoare?“

„Nu.“

Eu am spus: „Ele nu au fost înainte acolo. Eu știu numai, că este același Dumnezeu. Cînd Avraam a avut nevoie de un țap, El a fost Iehova – Jireh, care pregătea ceva pentru El însuși.“ Eu am spus: „Eu cred că aceasta este același lucru.“

Hattie ședea acolo și a spus: „Frate Branham, acesta este adevărul curat.“

Ea a spus un lucru drept! Cînd a făcut ea aceasta, Duhul Sfînt a venit iarăși prin acest canal. Toți au simțit aceasta. Eu m-am ridicat și am spus: „Soră Hattie, AȘA VORBEȘTE DOMNUL: Tu ai spus cuvîntul drept, ca atunci femeia aceea din Stroponitis. Duhul Sfînt mi-a spus acum, ca să-ți dau dorința inimii tale.“ Eu am spus: „Dacă eu sînt slujitorul lui Dumnezeu, se va întîmpla, dacă nu sînt slujitorul lui Dumnezeu, atunci sînt un mincinos și nu se va întîmpla. Atunci eu sînt un înșelător.“ Eu am continuat: „Cercetează acum și vezi dacă acesta este Duhul lui Dumnezeu.“

Toți au început să plîngă. Ea m-a întrebat: „Frate Branham, pentru ce să mă rog?“

Eu am răspuns: „Tu ai aici o soră schiloadă.“

Eu aveam 20 de dolari în buzunarul meu, pe care ea mi i-a dat ca jertfă și pe care eu am vrut să-i dau înapoi. Femeia agonisește cu cei doi fii ai ei pe toată ferma, într-un an, nu mai mult decât 200 de dolari. În timpul școlii, băieții ei au devenit niște adevărați „Rickys“ și se purtau urît cu mama lor. Ei aveau 15-16 ani. Ei stăteau acolo și râdeau de ceea ce ziceam eu.

Eu am spus: „Aici stau tatăl și mama ta care sînt deja bătrîni. Tu nu ai bani. Roagă-te pentru bani și vezi dacă nu-ți vor cădea în poală. Roagă-te pentru sora ta și vezi dacă ea nu se scoală și umblă.“ Eu știam ca Iov, că ceva m-a cuprins. Eu am spus: „Eu știi aceasta! Eu stau aici înaintea a zece persoane. Dacă nu se întîmplă, atunci eu sînt un prooroc fals.“

Ea iarăși a întrebat: „Pentru ce să mă rog?“

Eu am răspuns: „Tu trebuie să hotărăști aceasta. Eu nu pot să-ți dau hotărîrea.“

Femeia aceea mică se uita în jur. Deodată ea a spus: „Frate Branham, dorința cea mai mare a inimii mele este salvarea fiilor mei.“

Eu am răspuns: „Eu îți dau fiii tăi în Numele lui Isus Hristos.“ Și deja au căzut jos pe poala mamei lor, acești băieți care înainte au rîs și și-au bătut joc de Cuvînt, predîndu-și viața lor lui Dumnezeu și deodată au fost umpluți cu Duhul Sfînt. Chiar acolo în acel moment!

Acesta este adevărul. Dumnezeu are autoritatea, de a mă omorî dinaintea tuturor oamenilor de aici. Mulți dintre voi, cei de aici și din Jeffersonville știți aceasta. Eu pot să aud Biserica din Jeffersonville zicînd: „Amin“, căci ei ascultă acum acolo în capelă. Vedeti, acesta este adevărul. Ce este? Asta se întîmplă prin harul suveran al lui Dumnezeu. Altfel nu poate să se întîmple.

Acesta este un moment hotărîtor. Gîndiți-vă numai la toți oamenii cu care m-am împrietenit! Dumnezeu a trecut pe lîngă toți bărbații și a trecut pe lîngă toți cei cu vază, ca să se întoarcă spre o femeie săracă și bătrînă, care abia putea să-și scrie numele. EL știa pentru ce se va ruga ea. Aceasta era cea mai de preț. Sora ei a murit și tatăl și mama ei trebuie să moară; banii s-ar fi cheltuit; dar sufletele fiilor ei sînt veșnice. Acesta a fost ceasul lor ca să primească. Îndată după ce am exprimat aceste cuvinte: „Eu îți dau pe amîndoi fiii în Numele lui Isus Hristos“, ei au căzut pe poala mamei lor. Cîți de aici

știu, că aceasta este adevărat? Vedeți, aici o aveți! Da! Ce era aceasta? Inspirația!

„Eu am auzit despre Tine, că Tu ai putut să crezi un țap. Eu am auzit despre Tine că Tu poți să crezi veverițe. Dar acum Te-am văzut cu ochii mei.“ S-a făcut realitate; viziunea s-a realizat. Dacă Dumnezeu a făgăduit ceva, atunci o împlinește.

Vedeți, aceasta se întâmplă când aveți nevoie de ceva, ca Iosua. El era la strîmtoare și nu s-a gândit la împrejurări, ci a exprimat ceea ce Dumnezeu a pus în el. Credeți voi, că soarele s-a oprit? Și eu o cred. Cum s-a întâmplat? Să nu încercați să cercetați aceasta. Dar așa s-a întâmplat. Iosua a exprimat în timp ce și-a ridicat mâinile. În acest moment critic el a avut legătură cu Dumnezeu, și s-a întâmplat. Era timpul potrivit. Duhul Dumnezeului Celui viu a văzut strîmtoarea și l-a îndemnat pe Iosua, să se exprime. Același Dumnezeu a văzut necazul lui Avraam. Același Dumnezeu a văzut necesitatea, ca să-mi adeverească faptul că acest verset este adevărat. Același Dumnezeu a văzut necesitatea ca să-i salveze pe acești fii, rînduiți dinainte. Era momentul acela în care El a dovedit și a legitimat Cuvîntul Său.

În Marcu 14 se relatează despre o femeie care a crezut în El. Ea era în necaz, și a văzut că picioarele lui Isus trebuiau să fie spălate. Ea trebuia numai să fie inspirată, și a și acționat. Ascultați cu atenție, înainte de a încheia. Ea trebuia să fie numai inspirată, ca să poată acționa. Ea a auzit deja despre El. Ea a auzit că El a iertat păcatele unei femei și a spus: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintîi cu piatra în ea.“ Ea a auzit despre El, dar acum Îl vedea. Ea a fost inspirată ca să-I slujească. Mai mult nu trebuie să se întîmple în voi.

Lăsați să vă spună Duhul Sfînt: „Tu ești un păcătos.“ Lăsați să vă spună Duhul Sfînt: „Tu ești pe dos.“ Lăsați ca Duhul Sfînt să vă dovedească cu Scriptura, că sînteți greșiți. Aceasta se va realiza numai prin canalul drept al fiecărui verset biblic al lui Dumnezeu și sub nici un preț să nu treceți pe lîngă aceste lucruri. Dacă faceți aceasta, nu vă va folosi la nimic. Duhul Sfînt poate să vă dea inspirația, dar dacă sufletul nu este sincer înaintea lui Dumnezeu, cum am observat în săptămîna aceasta, totuși nu vă va folosi la nimic. Gîndiți-vă la aceasta. În zilele din urmă se vor ridica unși falși – nu „Isuși“

falși, ci Hristoși falși, unși care i-ar duce în eroare și pe cei aleși dacă ar fi posibil.

Vedeți, ea avea să-i facă o slujbă. Ea a auzit despre El, acum ea Îl vedea cu ochii ei. Ea avea o slujbă de făcut și nu avea cu ce să facă aceasta. Totuși ea a fugit acolo, ca să facă această slujbă, și Dumnezeu s-a îngrijit de apă și prosop, ca picioarele Lui să fie spălate. Ea a auzit în tot timpul vieții ei despre Dumnezeul cel viu – dar acum ea Îl vedea cu ochii ei. Ea știa că El este Acesta. Inspirația a venit peste ea și i-a spus: „Acesta este Mesagerul.“ EL avea nevoie de ceva; picioarele Lui erau murdare. Dar ea nu avea nimic cu ce să-I slujească. Dar totuși ea a fugit acolo ca să-I slujească, căci ea a fost inspirată să facă aceasta.

Oh, voi membrii decăzuți ai bisericii, bărbați și femei din denominațiuni, nu puteți voi să vedeți, de ce are nevoie Isus în seara aceasta? Dacă inspirația ar putea să vă apuce, atunci ați vedea că acesta este ceasul ca să faceți ceva. Ea Îl văzu pe El cu ochii ei. Ceilalți și-au bătut joc de El; ei nu credeau mesajul Lui. Însuși Simon, gazda, păstorul care L-a invitat pe El, a făcut aceasta numai ca să-L batjocorească. Ei nu credeau că El ar fi un Prooroc.

Pe când se părea că diavolul a aranjat totul așa, ca Simon să spună ceva, el se gîndea în sine: „Dacă acest bărbat ar fi un prooroc, ar ști ce fel de femeie este aceasta care l-a spălat picioarele. Dacă El ar fi într-adevăr un prooroc!“ Vedeți, lui nu i s-a descoperit cine era El. Asupra lui nu putea să vină o inspirație, căci nu era nimic în el ce putea să fie cuprins. Dar ea a fost cuprinsă de aceasta.

Ochii ei au trecut peste această critică care a fost adusă asupra Lui. Ea credea că El este Cuvîntul profeților. Ea a recunoscut că toate cuvintele profeților s-au împlinit în El. Ea a auzit că El este pe pămînt, dar acum ea L-a văzut. Observați ce a făcut ea. Ea a văzut Cuvîntul care S-a făcut trup, pe Mesia, Emanuel. Când ea a dat drumul acestei credințe vii – a descoperirii cine era El, în timpul acela în care trăia ea: Mielul lui Dumnezeu care i-a eliberat pe păcătoși ca și ea – atunci ea s-a apropiat ca să-I slujească, fără să știe cum să facă.

Așa urmează o vindecare adevărată, atunci când vi se descoperă că El a fost rănit pentru fărădelegile voastre și bătut din cauza vinei voastre și prin rănile Lui aveți parte de vindecare. Dacă sînteți inspirați în prezența Lui prin

Cuvîntul din Marcu 11, vedeți că El se descoperă în trup omenesc conform Luca 17, 30 poporului Său în zilele de pe urmă, cum a făcut El înainte de a fi distrusă Sodoma. Dacă vedeți asta, ceva vă va atinge; atunci medicul poate să spună: „Cancerul mai persistă încă.“

Dar pacientul spune: „Eu nu știu cum se va întîmpla, cînd voi merge, dar totuși voi merge.“ Noi nu știm cum se va întîmpla.

Ea s-a apropiat ca să-I slujească, fiindcă inspirația a venit asupra ei, că acesta este ceasul, că Acesta este Mesagerul, că Acesta este Mesia care poate să vindece, și ea credea aceasta. EL avea nevoie de o slujbă și ea a venit ca s-o facă. Ea a făcut aceasta pe baza inspirației. Observați, Dumnezeu i-a deschis glandele lacrimogene ale ochilor ei. Urechile ei au auzit de El, acum ochii ei L-au văzut, și ea a plîns de bucurie. Pe lîngă lacrimile care curgeau, Dumnezeu i-a dat și acel păr lung. Dumnezeu S-a îngrijit și de prosop, prin însuși părul ei, și pentru apă, prin lacrimile ei. Ea a făcut Dumnezeului Celui viu o slujbă, de care El avea nevoie. Ea a auzit despre El, dar acum Îl vedea și putea să-I facă o slujbă.

O, păcătoșule! De ce nu faci și tu același lucru, cînd recunoști acum necesitatea? EL are nevoie de tine și de slujba ta! Acum poți să-L vezi pe Acela, despre care tu ai auzit odată în Biblie. Noi am văzut cum El a intrat ieri seară aici și ce a făcut. Noi L-am văzut în fiecare adunare, și cîteodată stăteam reci și indiferenți acolo și ne gîndeam: „Da, eu știu că Scriptura spune asta. Eu am văzut aceasta împlinindu-se.“ Noi nu avem nici o înflăcărare; se pare că nu ne cuprinde. Se pare că nu este nimic, ce ar putea să țîșnească din voi.

Dacă luăm un chibrit și vrem să-l aprindem, trebuie să aibă la capăt un cap de aprindere, altfel nu se aprinde. Voi puteți să tot frecăți, frecăți, frecăți, dar dacă o oarecare substanță chimică a stricat fosforul, nu se aprinde și nu există lumină. Dar dacă capul de aprindere este în ordine, și se aprinde, va da lumină.

Dacă versetele biblice ale mesajului acestei zile de pe urmă se împlinesc într-adevăr, atunci voi vedeți prezența lui Isus Hristos. Voi ați auzit ce a făcut El în timpul vieții Lui pe pămînt, și recunoașteți că Scriptura spune: „*EL este același ,ieri, azi și în veci.*“ Scurt timp înainte de a cădea focul mîniei lui Dumnezeu asupra stării sodomite, noi vom vedea cum Isus se întoarce înapoi

la poporul Său în trup omenesc și face aceleași lucruri pe care le-a făcut și El. Oh, aceasta ar trebui să umple sufletul nostru cu slavă. Aceasta ar trebui să realizeze ceva în noi. Pentru ce? Fiindcă aceasta pătrunde înăuntru.

Voi ați citit în Biblie, ce a făcut El, când femeia aceea s-a atins de haina Lui. EL s-a întors și i-a spus ce suferință are și că credința ei a făcut-o sănătoasă. EL a făgăduit că va face la fel încă o dată înainte de a fi arsă lumea. Lumea va fi atunci într-o stare sodomită. În Noul Testament, Proorocul s-a făcut de cunoscut, ca Proorocul-Dumnezeu, Proorocul Proorocilor, Dumnezeuul tuturor proorocilor, ca plinătatea Dumnezeirii trupești, Creatorul din Genesa 1. Aleluia! Acesta este Cuvîntul Lui! EL a spus că se va întîmpla. Noi vedem starea sodomită. Noi vedem că lumea se află în această stare. Acum vedem cum El vine în jos, și face exact ceea ce a spus dinainte. Noi am auzit despre El – dar acum Îl vedem. „Din auzite am aflat despre Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut.“ Amin. Eu Îl văd cu ochii mei. Ce ceas ar trebui să fie acesta! Ce timp ar trebui să fie acesta! Legitimarea Cuvîntului Său! De fiecare dată cînd se legitimează Cuvîntul Lui, Dumnezeu vorbește prin Cuvîntul Său și se face vizibil, ca voi să vedeți aceasta.

Acolo era o femeie stricată de pe stradă, ea a căzut jos în fața altarului – înaintea lui Isus – a spălat picioarele Lui cu lacrimile ei și le-a șters cu părul ei. Dumnezeu a răsplătit aceasta. EL a spus: „Oriunde va fi vestită Evanghelia aceasta, se va spune și despre ce a făcut ea, spre amintirea ei.“ Pentru ce? Vedeți, ea era necinstită, dar ceva a cuprins-o. Ea a văzut Cuvîntul făgăduinței din grădina Eden, unde spunea că sămînța femeii va zdrobi capul șarpelui. Ea L-a recunoscut pe Mesia, care S-a născut dintr-o fecioară.

Ea a auzit că El trebuia să Se nască dintr-o fecioară, și apoi a auzit că acest bărbat ar fi pe pămînt. Ea a auzit că acolo ar fi un Rabi tînăr, un Prooroc, care-i vindecă pe bolnavi. Ea credea aceasta. Acum ea venea de-a lungul străzii și Îl căuta pe El. Apoi ea a văzut că acolo era o serbare mare. Ea s-a apropiat de gard, s-a uitat prin gard și L-a văzut. EL era acolo! Ceva îi spunea: „Acesta este El!“ De aceea ea avea nevoie, să fie inspirată. Vedeți voi ce se întîmplă? Ea a văzut Cuvîntul care S-a făcut trup. Ea a auzit cu urechile ei, acum ea a văzut cu ochii ei.

Fiecare știe că noi avem făgăduința, cum trebuie să fie Biserica în zilele de pe urmă. În starea ei prezentă, Biserica nu poate să împlinească poruncile lui

Dumnezeu, sarcina cea mai mare a lui Dumnezeu – așa nu poate să cheme Mireasa la suprafață. Cine ar putea să facă aceasta? Penticostalii? Eu spun: nu! Și nici alții. Ei sînt pleava care țin grîul învelit. Ei au venit la suprafață, arătau exact ca și grîul, dar ei nu au fost grîul. Ei se deschid și grîul iese afară. Ei s-au organizat și s-au omorît ei înșiși. Apoi au murit. Ei sînt tulpine. Dar grîul a pătruns prin ei și ia acum chipul de Mireasă. Grîul care a căzut pe pămînt, în epoca mijlocie, a trebuit să moară.

Criticii spun: „Cum a putut un Dumnezeu milostiv, care era în stare să împartă Marea Roșie, să îngăduie ca acești creștini sărmani să fie mîncăți de lei și să fie arși și să sufere atîta? EL ședea acolo și se pare că rîdea de aceasta.“ Oh, acest sărman neștiutor! Nu știe el, că un bob de grîu trebuie să cadă în pămînt? Trebuia să moară în epoca mijlocie, ca și orice alt grîu, să cadă în pămînt și să fie îngropat, ca prin reforma lui Luther să iasă la iveală două frunze. Prin „wesleyeni“ a trebuit să crească mai departe, ca să producă spicul și polenul – timpul mare al misiunii. Apoi trebuia să vină trezirea penticostală cu reșezarea darurilor la suprafață. Era așa de asemănător cu grîul, încît aproape că și cei aleși erau duși în eroare, dacă ar fi fost cu puțință. Dacă deschidem spicul, nu este grîu în el, este numai învelișul. Dar în curînd au început apoi organizațiile unice, duble și trinitare să întemeieze organizația Bisericii lui Dumnezeu, să organizeze totul, dar ei mureau pe loc. Ce se întîmplă acum? Este o adăpostire pentru grîul care a crescut mai departe acolo.

Acum ea se retrage, și grîul devine vizibil. Aceasta nu este epoca penticostală, aceasta este epoca zilelor de pe urmă. Aceasta este epoca Miresei. Acum luminează lumina de seară. Acum se împlinește Maleahi 4, partea a doua, ca să se execute planul lui Dumnezeu. Acum se împlinește Luca 17, 30 și tot ce au spus Ieremia, Ioel și toți ceilalți în cartea aceasta despre aceste zile. Aceasta este ziua! „Doamne, eu am auzit că va veni aceasta, dar acum văd cu ochii mei.“

Cu toate că s-au ridicat imitatori, ca de exemplu Iane și Iambre, cu vicleniile lor care făceau ceea ce făcea Moise, nu putea să-l înfricoșeze nici pe el, nici pe Aaron. Ca și Iov, ei știau de unde vine inspirația. Ei știau că era AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Aceași Biblie care relatează despre ei, spune că în zilele din urmă se vor ridica imitatori. Cine s-a ridicat întîi cînd a

început ceva? Aceste denominațiuni religioase? Cine, Moise sau acești imitatori? Dacă ei ar fi început întâi cu aceasta, ar fi fost Moise imitatorul!

Noi avem tot felul de oameni cu darul deosebiri și toate celelalte. Ei încearcă prin aceasta, să atragă mințile voastre de la lucrarea lui Dumnezeu care s-a adevărit prin Scriptură ca adevărată. „Cu urechile noastre am auzit despre aceasta, acum vedem cu ochii noștri.“ Amin. Credeți aceasta? Din toată inima? Inspirație. În ziua aceea când se va descoperi Fiul omului, se descoperă Fiul omului, Isus Hristos poporului Său.

Un bărbat a venit la Avraam și gruparea lui. Era un bărbat cu o înfățișare potrivită, care avea praf pe îmbrăcămintea lui. EL ședea cu spatele către cort și întrebă: „Unde este nevasta ta, Sara?“ Nu Sarai, ci Sara; Avraam, nu Avram. EL l-a numit cu numele și îl întrebă: „Unde este ea?“

El a răspuns: „Ea este în cort, în spatele Tău.“

Apoi El a spus: „Peste un an, pe timpul acesta, voi veni iarăși la tine.“ Ea râdea în sinea ei. El a întrebat: „Pentru ce a rîs Sara?“ EL a dat făgăduința. Ei erau acei care așteptau atunci fiul făgăduit.

Eu nu mă interesez ce fac oamenii în aceste denominațiuni și cât de mult susțin ei – că-L așteaptă pe Hristos. Faptele lor dovedesc că nu fac aceasta. Așa este. Faptele voastre vorbesc mai tare decît cuvintele voastre. Ei se gîndesc numai cum să primească membri în denominațiunile lor. Dar există oameni, aici unul și acolo unul, care așteaptă într-adevăr venirea Domnului. Ei privesc înspre El. Numai lor li se va descoperi El; numai ei vor pricepe aceasta.

Numai cei aleși au înțeles cine era El. Gîndiți-vă numai, atunci erau cam trei milioane de evrei pe pămînt, și nici o treime nu știa că El a fost pe pămînt, că El a venit și a plecat! EL s-a descoperit aceluia care așteptau aceasta: lui Ioan Botezătorul, apostolilor, ucenicilor lui Ioan, Anei din templu care era oarbă, lui Simeon, preotului căruia i-a fost descoperit de către Duhul Sfînt, că el Îl va vedea pe Hristos, etc. Toți ceilalți mari conducători religioși, teologii, erau așa de orbi, cum nu se putea mai rău.

Ploaia poate să aducă numai atunci sămînța la suprafață, cînd ea există. Voi ați fost prima dată sub formă de germen în tatăl vostru. El nu vă cunoștea. Totuși voi ați fost în tatăl vostru. Prin mama voastră, ca „pămînt hrănitor“, ați

venit la suprafață în chipul lui. Apoi el a putut să vorbească cu voi. O, acest Dumnezeu mare! Dacă aveți viața veșnică, atunci germenul vieții veșnice a fost la început în Dumnezeu. Voi ați fost acolo, voi ați fost în gândurile Lui, numele vostru și toate celelalte. Pentru că El a știut dinainte, El v-a rînduit ca să vedeți aceasta. Voi, cei care nu ați fost rînduiți dinainte, nu veți vedea aceasta niciodată. Dar gândiți-vă la aceasta în Numele lui Isus Hristos: ceasul este aici! Nu vreți să-L credeți pe El și să vă predați Lui viața voastră? Eu trebuie să închei, este deja trecut de ora 21.

Noi vrem să ne aplecăm capetele.

Eu am auzit despre Tine, o Doamne, acum eu Te văd. Doamne Isuse, binecuvîntează pe acești oameni, în timp ce ei așteaptă.

Acum vă voi pune o întrebare. Aș vrea să-l las pe Duhul Sfînt să lucreze și sînt încredințat că El va face aceasta. Cercetați gîndirea voastră, cercetați-vă pe voi, cercetați sufletul vostru și constatați, dacă credeți într-adevăr. Dacă veți găsi numai o îndoială mică în voi, atunci ridicați mîna și spuneți: „Doamne Isuse, aș vrea să Te văd. Eu am auzit despre Tine, dar nu Te-am văzut încă niciodată. Lasă-mă să Te văd. Eu cred.“ Bine. Aceasta este bine.

Este cineva aici, care încă nu-L cunoaște pe El ca Salvatorul lui? Ridicați mîna și spuneți: „Eu sînt un păcătos, dar totuși aș vrea să Te văd, Isuse Doamne. Fă-mi de cunoscut Cuvîntul Tău despre care este vorba. Eu știu, așa Te-a văzut Iov. Eu știu, așa Te-a văzut Avraam. Eu știu, așa Te-au văzut toți, aceasta era prin împlinirea Cuvîntului Tău făgăduit. Eu am auzit despre cele mai diferite lucruri, despre scamatorii și tot ce este posibil, dar eu înțeleg că există în țară un mesaj al zilei de pe urmă, care a fost vestit de un Înger, în anul 1933, acolo lîngă rîu. Eu am auzit despre serviciile de vindecare, care au început. Eu știu, cînd se întîmplă acestea, nu se poate să mai rămîn pe calea cea veche a denominațiilor. Nu pentru aceasta a fost El trimis. Niciodată nu a rămas acolo.“ Voi ați vrea să-L vedeți.

Ce ar fi fost dacă ar fi venit Moise și ar fi spus: „Noi vrem să facem o corabie ca și Noe și să părăsim Egiptul pe rîu?“ O, nu! Nu! El avea un mesaj de la Dumnezeu. Prin el s-a făcut cunoscut. Cînd se ridica un prooroc, el trebuia să fie legitimat înaintea Israelului. De 400 de ani ei nu au mai avut nici un prooroc, și atunci s-a ridicat unul. Ei trebuiau să știe, că ceva era gata să se întîmple.

Iarși nu a avut Israelul sute de ani nici un prooroc, apoi S-a ridicat Isus. Femeia de lângă fântină a spus: „Doamne, eu recunosc că Tu ești un Prooroc. De 400 de ani noi nu am mai avut nici un prooroc.“ EL știa, ce era în inima ei.

Nouă ne-au fost făgăduite epocile Bisericii, ale reformatoarelor și noi le-am văzut. Dar în Maleahi 4, partea a doua, El a făgăduit, că în aceste zile de pe urmă, El va continua modelul Său. Aceasta trebuia să se întâmple, pentru ca inimile copiilor să fie readuse la credința părinților apostoli. Acesta este scopul. Biserica este așa de împărțită în denominațiuni, așa de sfișiată în bucăți, încât ea este moartă. Ea era purtătoarea. EL a făgăduit, că în ceasul mesajului îngerului al șaptelea vor fi deschise cele șapte peceți. Conform Apocalipsa 10, taina lui Dumnezeu trebuia să fie vestită când îngerul al șaptelea începea să trâmbițeze mesajul Lui – nu prin slujba vindecării, ci prin mesajul care urmează slujbei vindecării.

Isus a fost un bărbat bine văzut, cât timp i-a vindecat pe bolnavi. Dar când El a spus: „EU cu Tatăl una sînt!“ , spuneau: „Oh, aceasta a fost greșit.“

Iov a fost bine văzut, pînă cînd i s-a întîmplat nenorocirea. Așa este întotdeauna.

Credeți! ÎL veți primi pe El acum? Atunci ridicați mîna și spuneți: „Eu Îl cred pe El. Vreau să-L primesc.“ Dumnezeu să vă binecuvînteze. Aceasta este bine.

Mai rămîneți puțin liniștiți și vă rugați. Dumnezeule scump, acesta este un moment sfînt. Așa va fi în timpul acela cînd într-o zi va răsuna un tunet și Fiul lui Dumnezeu va veni în jos cu o strigare de trezire din cer, cînd va răsuna glasul arhanghelului și trâmbița lui Dumnezeu, iar morții în Hristos vor învia. Fiecare dintre noi, Tată, înțelege în seara aceasta că vom da socoteală de fiecare Cuvînt – orice cuvînt, pe care-l vorbim. Vom da socoteală chiar și pentru gîndurile noastre din inimă. Eu te rog, o Dumnezeule, în Numele lui Isus, ca Tu să curățești fiecare inimă care este aici. Curățește inima mea, curățește inimile acestor oameni. Facă-se să fim gata, Doamne, și fă ca ochii noștri duhovnicești să fie deschiși în seara aceasta, ca să vedem slava Dumnezeului cel Atotputernic. Noi am auzit despre El, Tată. O Dumnezeule, noi ne rugăm, ca să ni-L arăți pe El. Dă-ne

aceasta, Tată. Îngăduie-ne aceste binecuvântări, de aceea eu mă rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Gîndiți-vă la aceasta. Transformați inima voastră într-un mic altar, acolo unde ședeți. Spuneți: „Doamne Isuse, vino acum în inima mea. Dă-mi ceva, de care să mă țin tare. Lasă-mă să simt inspirația, care-mi spune, că Tu ești prezent.“

Ce fel de explicație se dă în fața oamenilor! Ce fel de lucrare mare, de a face aceasta! Acum îl voi ruga pe Dumnezeu Domnul, ca El să realizeze aceasta.

Cîți dintre voi primesc benzile? Voi ați auzit predica: „Acesta este timpul"? V-am arătat ziarele și acele lucruri? A fost anunțat deja cu un an dinainte, ce se va întîmpla. Știința este disperată. Domnul Isus a fost cu părul alb ca o perucă, așa cum este descris în Apocalipsa 1, și cum l-a văzut Daniel pe Judecătorul cerului și al pămîntului. Acolo a fost. Știința nu poate să înțeleagă aceasta. În observatorul universității din Arizona pînă în Mexico, se caută de doi ani, să se explice aceasta. Vouă vi s-a spus deja dinainte ce se va întîmpla.

Cum a fost cu cutremurul din Alaska? Fiți atenți și vedeți, dacă nu se va împlini. EL nu mi-a spus încă niciodată ceva fals. Va fi așa. Fiți atenți și recunoașteți dacă nu trăim în ceasurile sfîrșitului istoriei. Nici un om nu cunoaște ceasul venirii Sale. Dar una știu: pe baza cunoștinței mele de azi, eu cred, dacă aș fi un om cu mintea clară și încă necredincios, aș vrea să fiu un creștin adevărat biblic și nu un creștin al denominațiilor. Nu vă bazați că voi ați strigat de bucurie. Noi am cercetat aceasta azi dimineață și am dovedit cu Biblia, că nu este după voia lui Dumnezeu, și nu a adus nimic altceva decît moartea. Să nu fiți în tulpină, ci acolo unde este viața. Aveți credință în Dumnezeu.

Credeți voi, că Dumnezeu acela care a dat această făgăduință lui Avraam conform Genesa 1, S-a arătat și a făcut minunea aceea? Același Dumnezeu s-a făcut trup, a luat chip de om și s-a născut printr-o fecioară. Atunci, El a fost desigur în teofanie. Dar apoi El a venit în trup omenesc și a făcut aceleași lucruri. Era același bărbat. Nu credeți, că Dumnezeu va face ceea ce a vestit, dacă găsește o persoană, cum a făgăduit în Maleahi 4, partea a doua – un

canal prin care El poate vorbi? Credeți aceasta? Și eu cred că El poate face aceasta.

Credeți voi, că veți putea avea credință, ca să vă atingeți de haina Sa – credința Lui, să atingeți haina Lui? Credeți voi cei care sînteți aici, că acum vorbește ceva către inimile voastre, ce vă spune, că aveți credință suficientă, ca să vă atingeți de haina Lui? Credeți că veți putea face asta? Atunci apucați de ea și prindeți-o prin credință, nu printr-o mișcare sentimentală, ci cu o credință absolut curată și neamestecată. Spuneți pur și simplu: „Doamne, eu cred. Eu cred din toată inima. Aș dori ca Tu să mă atingi. Eu am auzit că Tu ai făcut lucrurile acestea, acum aș vrea să văd cu ochii mei.“

Eu nu pot să vă ating, numai Dumnezeu poate să facă aceasta. Credeți voi că El va face aceasta?

Eu privesc înapoi înspre partea stîngă. Se pare că acolo ar fi un canal, cum am spus înainte, un curent care vine de acolo. Acum, după ce am primit indicația, vine în mod minunat. Vine de la o femeie, care șade cu bărbatul ei. Ea nu este de aici. Ea vine din Dallas, Texas. Ea și cu bărbatul ei suferă. Ea suferă o complicație care s-a ivit după o operație. Bărbatul ei are o suferință la spate. Ei sînt domnul și doamna Corbet din Dallas, Texas. Dacă este adevărat, ridicați mîna voastră. Eu sînt străin față de voi, este adevărat? Nu a existat nici o posibilitate ca eu să fi aflat aceasta. Ce înseamnă asta? „Din auzite am aflat despre Tine, acum eu Te văd.“ Înțelegeți la ce mă refer? Întrebați perechea aceasta. Eu nu i-am văzut încă niciodată în viața mea. Din auzite am aflat despre Tine, acum Te văd cu ochii mei.

Dacă puteți să credeți, atunci Dumnezeu poate să vă dea ceea ce aveți nevoie.

Bărbatul acela care șade acolo și a cărui mîna este pe barba lui, are o tensiune mare. Crezi tu că Dumnezeu te face sănătos, domnul meu? Crezi tu? Crezi tu, care șezi acolo și îți ții mîna așa, crezi tu, că Dumnezeu te va vindeca de tensiunea ta? Ridică-ți mîna, dacă crezi aceasta. Bine, el crede. Eu nu l-am mai văzut pe bărbatul acela niciodată în viața mea. Eu nu știu nimic despre el. Dar voi ați auzit că Isus a zis aici în Biblie, că El va face iarăși aceste lucruri. Acum le vedeți. Înțelegeți la ce mă refer? „Dacă tu poți să crezi, toate lucrurile sînt posibile“, – dar numai pentru acei ce cred! Este

nevoie de o credință adevărată ca să se întâmple. Dar dacă puteți crede aceasta, Dumnezeu vă va da aceasta.

Acolo în spate șade o femeie. Ea se uită la mine. Ea are o gușă.

Doamna, care șade lângă ea, are la fel o tensiune mare. Este adevărat.

Doamna aceea de lângă ea, are și ea o greutate. Ea nu este de aici, ci din Arkansas. D-voastră scăpați aceasta! Domnișoară Phillips, crede în Domnul Isus Hristos și vei fi vindecată! Crezi tu din toată inima? Primești tu aceasta? Atunci poți să o ai.

Voi spuneți acum: „Aceasta este ceva tainic.“ Nu! Nu!

Isus a spus: „Numele tău este Simon, tu ești fiul lui Iona.“

„Din auzite am aflat despre Tine, acum Te văd cu ochii mei.“ Nu vedeți ce s-a întâmplat? Cineva șade acolo, privește încoace, crede și deodată se întâmplă.

Bărbatul acela tânăr, te simți mai bine în seara aceasta, decât ieri seară? Este în ordine, tu vei fi sănătos. Ieri seară a șezut aici și se tot lovea în cap. Astăzi el arată ca un gentleman. El era puțin dezorientat din cauza unor lucruri, dar acum totul s-a clarificat. Va fi bine. „În ziua aceea când se va descoperi Fiul omului, va fi așa ca atunci înainte de a fi arsă Sodoma.“

„Din auzite am aflat despre Tine, acum te văd cu ochii mei. Eu am auzit că Isus Hristos a dat făgăduința, acum văd că făgăduința s-a realizat.“ „Cu urechile mele am auzit despre Tine – acum Te văd cu ochii mei.“ Cîți cred că El este acesta? O Dumnezeuule.

Noi mai sîntem încă aici cu toate că s-a făcut deja tîrziu. Mîine seară vom avea un serviciu mare de vindecare. Noi avem în plan, ca fratele Moore și cu mine să stăm aici și să ne rugăm pentru fiecare care vine în rîndul de rugăciune. Prima dată am vrut, ca după ce am vorbit astăzi, să fac o chemare la altar. Apoi mi-a venit gîndul: „Nu, căci aici stă scris: 'Din auzite am aflat despre Tine, acum aș vrea să Te văd cu ochii mei.'“ EL este acum aici. Credeți aceasta?

Lăsați-ne acum să ne punem mîinile unii peste alții. Gîndiți-vă la aceasta, Același care a făgăduit că va face aceasta, spunea: „Aceste semne vor urma celor care cred.“ A spus El asta? Sînteți credincioși? Atunci spuneți „Amin“.

Același Dumnezeu care a dat făgăduința a și împlinit-o. Întrebați pe acești oameni; eu nu i-am văzut niciodată, nu știu nimic despre ei. Nici nu-i voi mai recunoaște iarăși. Aceasta ar fi imposibil pentru mine. Dar acest verset trebuie să se împlinească. Dacă se împlinește, atunci acesta este un semn că noi trăim în timpul sfârșitului și că Fiul omului este gata să vină, fiindcă El se descoperă în trup omenesc. Este așa?

Așa știm noi, că este adevărat. Voi spuneți că credeți în El și v-ați pus mâinile unii peste alții. Dacă v-ați pus mâinile unii peste alții, atunci este același Fiu al lui Dumnezeu aici, care realizează aceasta înaintea ochilor voștri și spune: „Ei se vor însănătoși.“ Este același Fiu al lui Dumnezeu! „Eu am auzit că El a spus: 'Dacă credincioșii își pun mâinile unii peste alții, se vor însănătoși.'” „Eu am aflat de aceasta, acum aș vrea să văd cu ochii mei. EL a făgăduit că va face aceasta.“

Rugați-vă, în timp ce mă rog și eu.

Doamne Isuse, în Numele Domnului, Dumnezeului cerului, lasă ca Duhul Sfânt să cadă acum în inimile acestor oameni; această credință adevărată a lui Dumnezeu care împlinește această făgăduință pentru ei. Facă-se ca Dumnezeul cerului să vindece pe fiecare dintre ei, pe când ei să fie ascultători poruncii Tale, în timp ce ei își pun mâinile unii peste alții. Doamne, lasă să se întâmple asta, în Numele lui Isus Hristos, îngăduie aceasta spre onoarea Ta.

Credeți voi că ați primit pentru ce v-ați rugat? Este ceva în inima voastră ce vă spune aceasta? Simțiți inspirația aceasta care vă spune: „A trecut! S-a întâmplat!“

Porunca lui Dumnezeu suna, ca noi să auzim cu urechile noastre și acum să vedem cu ochii noștri. Iov spunea: „*Numai din auzite am aflat despre Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut.*“

Voi ați auzit aceasta prin Cuvînt, prin auzirea Cuvîntului. Credința vine prin auzirea Cuvîntului. Acum voi vedeți cu ochii voștri, cum se întâmplă aceasta. Același Dumnezeu, care spunea că se vor întâmpla lucruri mari, mai spunea că, acei care cred aceasta vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși. A venit acum în inima voastră, că sînteți vindecați? Ridicați mâinile voastre, dacă s-a întâmplat aceasta. Amin! Aceasta este într-adevăr o

vindecare apostolică. Sînteți de aceeași părere? Credeți aceasta din toată inima? Aleluia! Mai mult nu ne trebuie.

Noi vrem să ne ridicăm și să-I aducem Lui slava.

Mulțumire să-Ți fie adusă Ție, Doamne Isuse. Slăvit să fie Numele Domnului.

(Fratele Branham cîntă.)

ÎL iubiți pe El? Noi vrem să-I dăm Lui toată cinstea, întreg poporul. Vedeti, dacă v-a fost descoperit de la Dumnezeu, prin canalul acela, prin care voi ați fost salvați, prin care vi s-a spus: „Voi sînteți salvați“; dacă Dumnezeu a lucrat prin același canal ca la Iov și la profeți, dacă El a lucrat în voi ca creștini, prin același canal și v-a descoperit că sînteți vindecați, atunci nu o mai poate împiedica nimic ca să se întîmple. (Fratele Branham cîntă.)

Nu-L iubiți pe El? O cât de minunat! „Eu am auzit cu urechile mele despre Tine, dar acum Te văd.“ Dumnezeu va face de cunoscut poporului Său, cum a făcut la Avraam, încît El împlinește făgăduința Lui că Fiul omului se va descoperi cînd lumea se va găsi într-o stare sodomită.

Trei mesageri au venit jos din cer.

În Sodoma era o grupare denominațională. Acolo au mers Billy Graham și Oral Roberts. Gîndiți-vă la ce v-am spus eu: pînă acum nu a existat încă, ca în istoria Bisericii să fie un mesager către biserica universală, a cărui nume, așa ca „Abraham“ să se termine cu -ham, Graham are șase litere – numărul omului. Aceasta este în legătură cu lumea.

Numele lui Abraham are șapte litere. Acesta este numărul desăvîrșit al lui Dumnezeu. Observați ce făceau acei bărbați, care s-au dus acolo. Ei au predicat Cuvîntul, i-au chemat afară și le-au spus să se pocăiască.

Dar Acela care a rămas la Avraam, a făcut o minune, și El i-a spus lui Avraam, ce făcea și ce gîndea Sara, care se afla în cort în spatele Lui. Isus, care era Acesta care s-a prezentat în persoana aceasta, a spus: „Cînd lumea va ajunge într-o stare cum a fost atunci în Sodoma, atunci Fiul omului se va descoperi iarăși.“ Și toate celelalte versete dovedesc că este așa. „La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu ... Și Cuvîntul s-a făcut trup, și a locuit printre noi.“ Este adevărat? Acum noi

vedem că acest Cuvînt făgăduit din Luca, din Maleahi și toate celelalte făgăduințe pentru timpul acesta, s-au făcut trup și locuiesc printre noi. Noi am auzit cu urechile noastre despre aceasta; acum Îl vedem pe El cu ochii noștri, în timp ce El însuși își tilcuiește Cuvîntul Său. Noi nu avem nevoie de o tilcuire omenească. O, Biserică a Dumnezeului celui viu, de aici și cei care sînteți la telefon și ascultați, treziți-vă repede, înainte de a fi prea tîrziu. Dumnezeu să vă binecuvînteze.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc ...

Puteți să cuprindeți aceasta, Biserică, voi care vedeți cu ochii voștri Cuvîntul viu al lui Dumnezeu, făgăduința pentru ceasul acesta, în zilele de pe urmă? Ochii voștri văd Cuvîntul viu împlinit. Dumnezeu este printre noi! Eu Îl văd pe El cu ochii mei, despre El am auzit că va face aceasta. Magii cei bătrîni au așteptat ziua aceasta; noi vedem realizată cu ochii noștri. Cîți dintre bătrîni metodști, baptiști și adevărații pentecostali au dorit în timpul lor, ca să se petreacă aceasta! Mulți dintre ei știau că se va întîmpla. Dar noi sîntem aici și vedem, cum se întîmplă. Oh! Nu-L iubiți?

Isus a spus: „Toți vor recunoaște că sînteți ucenicii Mei, prin aceasta dacă aveți dragoste între voi.“ Fiindcă noi Îl iubim pe El, vrem să ne întindem mîinile unii altora, și să cîntăm: „Eu vreau să-L slăvesc pe El, eu vreau să-L slăvesc pe El.“

(Fratele Branham cîntă.)

Ce a spus împărăteasa în noaptea aceea către împăratul Belțșar? „În împărăția ta este un bărbat care știe să descurce îndoielile.“ În seara aceasta Duhul Sfînt este Cel ce descurcă îndoielile! Credeți aceasta? CEL care rezolvă îndoielile. Sîngele lui Isus Hristos ia toate petele îndoielilor. Nu există un păcat mai mare în lume decît necredința. Cine nu crede, acela este deja condamnat. Este adevărat? Există numai un păcat, acesta este necredința. A fuma nu este păcat, a minți nu este păcat, a înjura nu este păcat, a curvi nu este păcat. Acestea nu sînt păcate, sînt rezultatele necredinței. Necredință! Voi faceți aceasta, fiindcă nu credeți. Dacă voi credeți într-adevăr, nu faceți aceste lucruri.

O, cît de minunat! Sîngele Mielului a spălat orice îndoială. Noi credem hotărîți Cuvîntul Lui. Noi credem că Cuvîntul S-a făcut trup. Noi credem că

Cuvântul, prin legitimarea prezenței Sale acum, se face trup ca să realizeze Cuvântul Său. Credeți aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Noi nădăjduim să vă vedem și mâine dimineață aici, pentru un timp minunat cu Domnul. Aplecați acum capetele voastre. Eu predau acum serviciul fratelui Lindsay.

AMIN.